

Mehmet Baysa

- şiirler -

Yayın Tarihi:

26.4.2012

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Acı

Ağrıların sarıyor bedenimi
Canımı yaktıkça yakıyor
Baş ağrısı oluyor ağrıların
Sanki beynimi kemiriyor
Acımasız keskinliği ile
Başım dönmeye başlıyor
Hiç birşey yerinde durmuyor
Sanki hepsi meydan okuyor
Üzerime üzerime geliyorlar
Senin üşüdüğünü hissettikçe
Donuyor bedenimin her köşesi
Titriyor yüreğimin her zerresi
Donup kalıyorum umutsuzca
Karşımda sefil bir yüz
Serin bir sonbahar akşamı
Hep sana sesleniyorum
İyimisin?
Sen acı çekiyorsun ya sevgilim
Acıların sarıyor bedenimi
Kıvraniyor sefil yüreğim
Dayanılmaz acıların girdabında

Mehmet Baysa

Anne Sevgisi

Bahar ayında doğa yeşilliğe bürünür ya
Bakmaya doyamazsın seyredersin öyle
İşte böyle kucaklarsın iki yavrunu da
İmrenerek seyreder bütün çocuklar
Yüreğinin derinliğindeki çocuk sevgisini
Bir an yanında olmasa çocukların
Yüreğinde bir heyecan bir telaş başlar
Başına bir şey geldimi acaba iyiler mi
Durduğu yerde duramaz yüreğin
Kuş olup uçmak ister evlatlarına
Ne zaman evladının canı yansa
Yüreğinden bir kıvılcım yükselir
Bir ateş cemberi kaplar içini
İçim içim yanar sevgi dolu yüreğin
Gözyaşların dökülür evlat uğruna
Dünyanın en güzel yürekli annesine

Mehmet Baysa

Aşkıma Dair

Yıllar önce gönlümün yollarını kapatmış,köprüleri atmış ve gönlüme yüksek ve kalın duvarlar örmüştüm. Kim hak ederse o açmalıydı yolları,köprüler kurmalıydı yüreğimden yüreğine,gönlümün duvarlarını bir tek o aşmalıydı. Onun kahverengi gözleri,ince beli,rüzgardan uçuşan uzun saçları,selvi gibi boyu ve hepsinden önemlisi beni doyasıya sevecek sıcacık sevgi dolu bir yürek olmalıydı. Benim aradığım aşk bu olmalıydı. Aşk nasıl çıkacaktı karşıma? Bir şiirde,şarkıda,güzel bir sözde,bir sestebakışta,gülüştü,bir çift gözde,trende bırakılmış bir valizin içindeki mektupta,otobüste,trafikten dolayı kaçırdığınız bir uçakta ya da hayalinizden hiç düşmeyen bir güzelde; kısaca aşkın karşıma nasıl ve ne şekilde çıkacağını bilemezdim.

Ben senin bir yerlerde olduğunu hissediyordum. Varlığını biliyor ve seni izliyordum. İlk olarak bir şiir olarak girdin kalbime. Sonra senin varlığına alıştım. Seni kaybetme korkusu kabuslarım oldu. Sesini ilk duyduğumda gönlümün duvarlarını sarsıp yıkmaya başladın. Yüreğimde fırtınalar koparıyordun. Beni peşinden ordan oraya sürüklüyordun.Artık girmiştin gönlümdeki gizli mabedime.Sarmıştın her yanıımı. Ruhum ve bedenim senindi artık, sana aitti. Sen kazanmıştın kalbimi.

Yüreğime sen girdiğinden beri bütün yollarım sana çıkıyor. Bütün köprülerimi yüreğimden yüreğine kurdum. Şimdi gönlümde tek sen varsın ve hep sen olacaksın. Kalbime sen girdikten sonra gönlümün duvarlarını o kadar kalın ördüm ki; ne sen çıkabileceksin ne de başkası girebilecek. Benim bildiğim tek aşk sen oldun ve hep sen olacaksın.

Mehmet Baysa

Ayrılığın Resmi

Ne zaman elime beyaz bir kağıt alsam
Vuslatın düşüyor kalemime birer birer
Bu şehirden gidişini uzaklığını
Güzelliğini çiziyorum çehremi kasvetimle

Aldım mı kalemi elime
Yüzünün tüm hatları dökülüyor çizgilerime
Saçlarını gözlerini kaşlarını bir bir
Çiziyorum beni büyüleyen bakışlarıyla

Sonra bu şehirden otobüsleri trenleri
Gemileri uçakları bir bir gönderiyorum
Hepsinin içinde sen olmalısın
Onlar seni götürmeli uzak diyarlara

Otobüsler trenler gittikçe gidiyor
Ağaçlar evler kasabalar giriyor aramıza
Hepsinin içinde seni düşünüyorum
Gitgide uzaklaşıyorsun benden anlıyormusun

Uçaklar gökyüzünde süzülürken süzülüyor
Bulutlar yağmurlar hızla giriyor aramıza
Vuslatın rüzgarı uçuruyor seni
Gözlerden kayboldukça kayboluyorsun

Gemiler açık denizlere yelken açtıkça
Fersah fersah okyanuslar ayırıyor bizi
Sen uzaklaşınca vuslatın gölgesi
Düştükçe düşüyor yüzüme inanırmısın

Bu resim bittiğinde en güzel sen olacaksın
Bizi ayıran herşeyin en güzeli olmalı
Ancak karşında vuslatın gölgesi sefil bir yüz
Bu şehirden hep sana seslenecek mutlumusun

Mehmet Baysa

Bahar Bitti

Bahar bitti
Hüzün düştü yüreğime
Aldanmayın gülen papatyalara
Bakmayın esen meltemlere
Kıpırdayan yeşil yapraklara
Hepsi bitip tükenmiş işte
Bahar bitti
Çekildi düşlerimdeki hayallerin
Yürekllerimiz koştur biribirinden
Ellerin bir bir düştü ellerimden
Gözlerin kaçtı bakışlarımdan
Şarkımız düştü listelerden
Bahar bitti
İsmin yazılı kaldı kız kulesinde
Eskiden ne varsa hepsi virane
Sevdamız da ölümün eşliğinde
Bütün çırpınışlarımız beyhude
Artık herşey mazide kaldı işte
Bahar bitti
Ne ipe çaktığımız buluşmalar kaldı
Hatırlarmısın özlem dolu anlarımızı
Kokunu getirmez oldu meltem rüzgarı
Rüzgarım artık okşamıyor saçlarını
Saçlarını rüzgarıma verişin bile değişti
Bahar bitti
Uykusuz gecelerdeki özlemlerimiz bitti
Şarkımız bile yok birlikte dinlediğimiz
Nerede kaldı beraber atan kalplerimiz
Aynı anda nefes bile alamaz olduk işte
Sevgi adına ne varsa birer birer yitirdik
Bahar bitti
Hadi şimdi ayrı yollara yürüelim
Geriye şiirler ve anılarımız kalsın
Sevdamız daha da fakirleşmesin
Belki bir gün yine eser meltemin
Haber alırım bir akşam şarkısından
Yine papatyalardan taçlanır saçların

Mehmet Baysa

Bahar Güneşim

Bir bahar başlıyordu içimde
Ağaçlar açmıştı yapraklarını
Renk renkti bütün çiçeklerim
Bir gök kuşağı oluşurdu
Gök yüzünün en maviliğinde
Meltem rüzgarları eser
Rüzgar saçlarını dağıtırdı
Yaşanmamış bir bahardı yaşadığımız
Yakıyordu sevgi dolu yüreğin
Kalbimin işgal edilmez surlarını
Bir bir düşürüyordu gönlümün kaleleri
Ne kadar da güzeldi
Gönül sarayımı zapdetmen
Sarayımda taht kurman
Bir ilkbahar tazeliği getirdin
Bahar güneşi gibi girdin
Yılların çözemediği gizli mabedime

Mehmet Baysa

Bana Bir Şiir Oku

Bana bir şiir oku sevda olsun bakışlarında
Yeni sevdaların yeşerdiği bir bahar akşamında
Yeşil bakışlarım donup kalsın kahve gözlerinde
Yeşilin maviyi selamladığı bir sahil kasabasında
Bana bir şiir oku özlemin olsun içinde
Kimseler olmasın gönül limanlarımızda
Nisan yağmurları yağsın üzerimize
El ele tutuşup sırlı sıklam olalım birlikte
Bana bir şiir oku saklanayım yüreğinde
Sevgi köprüsü kurulsun kalbinden kalbime
Gidelim hiç kimsenin uğramadığı limanlara
Zamanın durup güneşin doğmadığı yerlere
Bana bir şiir oku gözlerin parlansın ay ışığında
Dalalım ebruli akşamların pembe rüyalarına
Gitmemek üzere gir düşlerime yasak sevdanla
Sevda ateşi olsun yüreğin gizlensin yüreğimde
Bana bir şiir oku gireyim gizli düşlerine
Vazgeçilmez ben olayım gönül bahçende
Yalnızca ben düşeyim sevdalı düşlerine
Sevda şiirleri yazayım gönül mahzeninde
Bana bir şiir oku buğulu sesinle
Yüreklerimiz dans etsin mısralarında
Ellerim düşsün avuç içlerine
Sevdam işlesin ruhunun tüm derinliklerine
Bana bir şiir oku bahar dolu gözlerimde
Dans edelim gözlerimin sonsuzluğunda
Renk renk çiçekler açsın gönül bahçende
Dört mevsim baharı yaşayalım birlikte

Mehmet Baysa

Bekleyeceğim

Bir ateş gibi düştün yüreğime
Senin yangınlarınla tutuştum
Deli divane aşık oldum sana
Sana ölümüne tutsak oldum
Ve şimdi bekliyorum
Elimde küçük bir resmin
Dudağımda yalnız ismin
Yüreğimde sonsuz sevgin
Hayalimizdeki yerde olacağım
Hep şarkımızı dinleyeceğim
Sanki her an geleceksin gibi
Yüreğimde sen olacaksın
Biliyorsun seni çok sevdiğimi
Bu canımı uğruna vereceğimi
Senin için herşeyden vazgeçerim inan
Sen olmasan yanımda yaşayamam
Çaresizim bunu çok iyi biliyorum
Yine de ümitle bekleyeceğim işte
Her anımda seni düşüneceğim
Bir de senin kahve gözlerini

Mehmet Baysa

Ben Gelirsem

Ben gelirsem yıkarım kalbinin surlarını
Çözerim gizli mabedinin şifrelerini
Saklı denizlerine atarım sırlarımı
Zaptederim en özel kalelerini
Ben seversem kalbimdeki köşke alırım seni
Kimseler bilemez orada senin gizlendiğini
Gönlümün kıyılarına dikerim surlarımı
Nefer yaparım bütün askerlerimi
Ben söylersem sessiz bir siren çalar yüreğinde
Kalbin uçmak ister gönlümün semalarına
Sesimi duyarsın dinlediğin bütün şarkılarda
Dans etmek istersin sesimin dalgalarında
Ben yağarsam çözerim bütün buzullarını
Erimez dağlarımdan akarım şelale gibi
Her mevsim boşalır nisan yağmurları
Gökkuşuğu altındaki sonsuz danslarımızda

Mehmet Baysa

Ben Hiç Böyle Özlememiştim

Ben hiç böyle özlememiştim
Yılların hasreti var yüreğimde
Sıcacık bir merhaba diyeceksin
Başını usulca omuzuma koyacaksın
Başka bir tek kelime etmeyeceksin
Işıklar sönecek hava kararacak
Kahve gözlerin yüreğimi aydınlatacak
Zaman duracak güneş doğmayacak
Uzun saçlarını okşayacağım
Gözlerin gözlerimden gitmeyecek
Kalplerimiz kendiliğinden duracak
Ben hiç böyle özlememiştim
Yılların hasreti var yüreğimde
Baharı birlikte yaşayacağız
Bahar kokan yeşil gözlerimde
Kırmızı güller takacağım saçlarına
Bu bizim hayallerimizin korkusu
Bitmek tükenmek bilmeyen özlemimiz
Bu güzel ve muhteşem salı günü
Gönül postama gelen mektuplar
Yüreğime yüreğime sokulur nağmelerin
Ben hiç böyle özlememiştim
Yılların hasreti var yüreğimde
Bu senin buğulu sesin gibisi yoktur
Yüreğim yorgun ve bitkindir
Saat sabahın beşidir
Kulaklarımda çınlıyor sesin
Bana sesleniyor nağmelerin
Bu senin gözlerin gibisi yoktur
Yüreğimin derinliğine kadar sokulur
Şevgi köprüsü kurar yüreklerimizde
Özlettin kendini yıllar boyunca
Sırılsıklam ıslanırdım her mevsim
Senin hasret yağmurlarında
Sana papatyalardan ta yapacağım
Gönül sarayımda taht kuracaksın
Gözlerin gözlerimden gitmeyecek
Bir yangın başlayacak yüreklerimizde
Alevler gökyüzüne kadar yükselecek
Hiçbir yağmur bu yangını söndüremeyecek
Sevdamız dillerden hiç düşmeyecek
Seni tanıyan tanımayan herkes
Yüreğimde yarattığım seni görecek
Ben hiç böyle özlememiştim
Yılların hasreti var yüreğimde
Sana gökkuşağından bir pasta yapsam
Doğum günün kutlu olsun desem
Gel artık desem...
Bitsin özlemin desem...
Gelirmisin meleğim?

Mehmet Baysa

Ben Sana Geç Kaldım Ki

Ben sabahlarının sessizliğinde,
Yüreğinden havalanan güvercinlere,
Penceredeki şaşkın bakışlarına geç kaldım.
Ben sana geç kalmadım ki.
Dalında açan yaseminlere,
Sarı gülleri kiskandırmasına,
Dalından yere düşmesine geç kaldım.
Ben sana geç kalmadım ki

Senin gönül limanının olmaya,
Tutunacak dalın olmaya,
Kavuşma vaktine geç kaldım.
Ben sana geç kalmadım ki.
Damarlarında kan olup dolaşmaya,
Oksijen gibi ciğerlerine dolmaya,
Aldığın nefes olmaya geç kaldım.
Ben sana geç kalmadım ki.

Yüreğindeki sevda ateşi olmaya,
İçinde esen deli rüzgar olmaya,
Aşk olup kalbine girmeye geç kaldım.
Ben sana geç kalmadım ki.

Mehmet Baysa

Ben Seni Sevmedim Ki

Ben senin gözlerindeki
Mavi denizin fırtınalarından kaçıp
Yeşil çam ormanlarında kaybolmayı sevdim.
Ben senin gözlerindeki
Şiir denizinde mısralarımı yazarken
Herkesten saklanmayı sevdim
Ben seni sevmedim ki
Ben senin yüreğindeki
Yanan sevda ateşinde
Yüreğimi ısıtmayı sevdim
Ben senin yokluğunda
Yeşil çam ormanlarına
Ve mavi denizlere bakıp
Senin adını haykırmayı sevdim
Ben seni sevmedim ki
Ben seni rüyalarımda
Mavi denizlere götürüp
Sonsuzluğa yelken açmayı sevdim
Ne zaman kalabalıktan şıkılsam
Tek yalnızlığım sen olduğun için
Seninle olan yalnızlığımı sevdim
Ben seni sevmedim ki
Ben seni özlediğimde
Senin hasret yağmurlarında ısladığım için
Sana özlemimi sevdim
Seni her beklediğimde
Saatler geçmeyip zaman durduğu için
Seni beklemeyi sevdim
Ben seni sevmedim ki
Karanlık günlerimde
Sen dünyamı aydınlattığın için
Ben aydınlığı sevdim
Her dertli olduğumda
Sen hep beni dinledin
Ben ise senin dostluğunu sevdim
Ben seni sevmedim ki
Ben her boşluğa düştüğümde
Benim ellerimi tuttuğun için
Ben senin ellerimi tutmanı sevdim
Her ağlayışımda
Sen benim gözyaşlarımı sildin
Ben ise ağlamayı sevdim
Ben seni sevmedim ki
Her şarkı dinleyişimde
Şarkılarda senin sesin vardı
Ben ise şarkı dinlemeyi sevdim
Her albüme bakışımda
Senin resimlerin olduğu için
Ben albümlere bakmayı sevdim
Şiir denizimdeki her sefer dönüşümde
Beni limanda demir atarak bekleyen
Gözlerindeki deniz fenerini sevdim

Ben seni sevmedim ki

Mehmet Baysa

Benim İçin

Kapat kalbinin kapılarını
Sevdamızın askerlerini dik nöbete
Kimseler giremesin benden başka
Sen gir dedin de ben girmedim mi
Kilitle dudaklarını benim için
Sevgi sözleri çıkmasın başkasına
Kimseler duymasın benden başka
Sen öp dedin de ben öpmedim mi
Kapat gözlerini benim için
Kimse görmesin benden başka
Kahve kahve bak benim için
Sen bak dedin de bakmadım mı
Kapat teninin her zerresini
Kimseler görmesin güzelliğini
Benim dokunmamı istesin bedenin
Sen sar dedin de ben sarmadım mı

Mehmet Baysa

Bilemedim

Aldım sivri uçlu kalemimi
Dizelerim puslu mu puslu
Her yer tozduman içinde
Göz gözü görmüyor
Ebruli kafiyeler başkaldırmış
Karanlığa kurşun sıkar gibi
Batırdıkça batırdım kalemimi
Sevda yüklü mısralarıma
Namludan çıkan kurşunlar
Sevda duvarıma çarpıyor
Çoğalarak geri dönüyor
Kalp ağrısı oluyorlar
Yüreğim kan revan içinde
Beynim kurşun yemiş gibi
Şiir denizimden dizeler çekilmiş
Bir kabusun içindeyim sanki
Bilemedim ki
Kör kurşunların seni vuracağını
Kahve gözlerinin yas tutacağını
Bilemedim ki
Yedi tepe İstanbulun küseceğini
Bilemedim ki
Haliğin kahverengi sulara gömüleceğini
Bilemedim ki

Mehmet Baysa

Bilmezler Ki

Bilmezler ki
Karanlık odamın duvarlarına
Senin resmini çizdiğimi
Geceler boyu resminle konuştuğumu.
Bilmezler ki
Gecenin sessizliğinde
Kulağıma sadece senin şarkılar fısıldadığını.
Bilmezler ki
Balkona çıkıp yıldızları seyrederken
Hep seni görmek istediğimi.
Bilmezler ki
Yıldızlara bakarken
Senin uzaklardan yanıma geldiğini.
Bilmezler ki
Gece usulca bir esintiyle
Senin kokunun bana geldiğini.
Ah diyorum
Hep gece olsa
Tek dostum yalnızlığımla.

Mehmet Baysa

Bilmezmisin

Senin aşk pınarında su içiyorum
Damarlarımda dolaşan kan gibisin
Gönlümdeki bahar çiçeklerisin
Bilmezmisin alışkanlık diyorsun
Ruhumun her yerini sarıyorsun
Kalp atışlarım oluyorsun sen
Tenimin her yerinde sıcaklığın
Bilmezmisin alışkanlık diyorsun
Aldığım her nefeste ciğerlerime doluyorsun
Yüreğimdeki sevda ateşini ilk kez sen yaktın
Yüreğime sevgi denen duyguyu sen aşıladın
Bilmezmisin de hala alışkanlık diyorsun

Mehmet Baysa

Bir Şiirin Dramı

Ne zaman eline bir kalem alsan
Batırıyorsun sivri uçlu kalemimi mısralarıma
Eskiden ağaçtan küt uçlu kalemlerle yazardın
Ben de sevda yüklü yüreklere ses olurdum
Bu sivri uçlu sıfır beş kalemi aldın eline
Batırdıkça batırıyorsun duygu yüklü yüreklere
Canımı yaktıkça yakıyorsun
Ne dörtlük bıraktın mısralarımda
Ne kafiye ne redif ne de nakarat
Romanlara çevirdin dizelerimi
Ne zaman eline bir mikrofon alsan
Başlıyor mısralarım can çekişmeye
Tellalların ferman okudukları gibi
Bağırdıkça bağıriyorsun
Katlediyorsun dizelerimi birer birer
Dur öldürme beni
Ben sevda dolu yüreklerde
Sevgi selleri olup akmak istiyorum
Aldın mı mikrofonu eline
Bağırdıkça bağıriyorsun
Ne dörtlük bıraktın bende ne de dize
Mısralarımdaki kelimelerimi
Kelimelerimdeki harflerimi yuttukça yutuyorsun
Senin elinden ve dilinden kurtulduğumda
Bütün aşıklar birbirine seslenecek
Seni seviyorum

Mehmet Baysa

Biz Ayrılamayız

Bir elmanın iki yarısıyız
Tek bedende bir can gibiyiz
Aynı şarkıları dinleriz biz
Beraber çarpar kalplerimiz
Hep aynı ateşte yanarız
Sevgi doludur sözlerimiz
Buğulu bakar gözlerimiz
Sımsıkı bağlıdır yüreklerimiz
Hep aynı şeyleri düşünürüz
Her güne hasretle uyanırız
Ayrılık nedir bilmeyiz biz
Ne zaman kararsa dünyamız
Senin gözlerinle bakarız biz
Ne zaman kalsa birimiz çaresiz
Düşer avuççularımıza ellerimiz

Mehmet Baysa

Buğulu Sesin

Nerede bir şiir yorumu duysam
Buğulu sesin düşüyor kulaklarıma
Dalga dalga yayılıyor bir hoş seda
Şiire hasret alem-i dünyaya
Gemiler fersah fersah okyanuslara
Trenler anadolunun her diyarına
Taşırlar yoruma susamış şiirlere
Boğazda çağlayana dönüşen sesini
Ne zaman kasvetli akşamlara
Vuslatın rüzgarı düşecek olsa
Boğazda akislenen bir seda gibi
Lodosla esersin gam yüklü yüreklere
Düşün ki ay ışığına hasret kalmış
Her iki yakandaki istanbul
Gölgede kalan bütün ümitsizlere
Umut rüzgarı olup sesleniyorsun
Dudaklarından dökülen her mısrada
Bulutlara karışan buğulu sesinle
Bir bir düşüyor sevdâ yıldızları
Hasret bahçesindeki yarenlere
Döküldükçe mısralar buğulu sesinle
Ebruli kafiyeler coştukça coşar
Taa anadoludan duyulur nakaratların
Hasret türküleri arasında
Düşün ki vuslatın hasretiyle
Yanmış bütün yüreklere
Yağmur gibi hoş bir seda ile
Pembe bir düş oluyor nağmelerin
Geçiyor boğazdan aşk yorgunu gemiler
Hırçın denizin dalgaları arasında
Sen yine iki yakanda deniz fenerleri
Deniz kokan sesinle sesleniyorsun

Mehmet Baysa

Buraya Kadarmış

Ben baharı getirmeye çalışırken
Sen karları yağdırıp duruyorsun
Ben güneşi açtırmaya uğraşırken
Sen kara bulutları kaplatıyorsun
Ben umut ışığı yakmaya çalışırken
Sen bütün mumları söndürüyorsun
Bütün dünyamı karartıyorsun
Her gün bulutları geçiyor ufkumdan
Bana bir adım bile atmıyorsun
Her adım atışımda yuvarlanıyorum,
Ben sana koşarak geliyorum
Yaklaştığımda karanlığa itiyorsun
Bu kadar zor mu sevgini göstermek
Bu kadar zor mu seni seviyorum demek
Anladım hakkım değil sevgi beklemek
Bu sevda buraya kadarmış demek

Mehmet Baysa

Diyemiyorum

Mısraların düşüyor yüreğime
Sözcüklerin alabora ediyor
Şiir denizimdeki mısralarımı
Kahve gözlerini işliyorum gözlerime
Sonra birden sevgin düşüyor içime
Ama seni seviyorum diyemiyorum

Köşe başında usulca beklerken
Bir ceylan süzülür kahve bakışlarından
Kırmızı güller birden açıyor
Taht kuruyorsun yüreğimin derinliğine
Aşk mahzenimde demet demet güller
Ama seni seviyorum diyemiyorum

Yine salınan saçlarını gölgeliyor bulutlar
Ömrüm tükeniyor yağmurlar yağdıkça
Bir ateş çemberi sarıyor yüreğimi
Yağmurlar boşalırken bulutlardan
Sevda ateşin yakıyor yüreğimi
Ama seni seviyorum diyemiyorum

Buğulu sesin titretiyor yüreğimi
Nabız atışlarım birden artıyor
Ansızın nefes alışım duruyor
Gözlerime kahve gözlerin düşüyor
Giriyorum yüreğinin derinliğine
Ama seni seviyorum diyemiyorum

Mehmet Baysa

Elveda Derken

Elveda derken bakışlarına
Gözlerim tutuklandı bakışlarında
Yüreğim saklandı kalp atışlarında
Elveda derken martılara
Bir çığlık koptu mabedimizde
Sıcaklığın dokundu bedenime
Elveda derken dokunuşlarına
Ellerin düştü avuçlarıma
Dudaklarım kilitlendi öpüşünde
Elveda derken sevdama
Bir yangın düştü yüreğime
Yeniden yandım ateşinde

Mehmet Baysa

En Büyük Özlemimsin

Ne zaman elime bir kağıt alsam
Hep seni yazmak geliyor içimden
Sevdan düşüyor gizemli dizelerime
Yanıyor şiirlerimin ebruli kafiyeleri
Sana hasret sıcak bir yaz gününde
Ne zaman elime bir mikrafon alsam
Hep sana seslenmek geliyor içimden
Sana yazdığım şiirleri okumak istiyorum
Okuduğum dizelerde hep sen oluyorsun
Seni anlatmalı bütün şiirler anlıyormusun
Ne zaman elime bir fırça alsam
Senin resmini yapmak istiyorum
Kahve gözlerini kaşlarını saçlarını
Güzelliğinin bütün hatları dökülüyor
Elimdeki fırçadan karşımdaki tuvale
Ne zaman sahilde seni hayal etsem
İnce belli bir ceylan gibi süzülüyorsun
Rüzgarda dalgalanan uzun saçlarınla
Sahildeki martıların alkışları arasında
Boynuma sarılıyorsun biliyormusun
Özlemin düşüyor gönül semalarım
Bir ateş çemberi kaplıyor yüzümü
Yüreğim hasretinle yanıyor sessizce
Sevgi yağmuru olup yağıyorsun
Sana hasret yüreğimin derinliğine

Mehmet Baysa

Ey Sevgili

Eğilmiş yedi tepe İstanbul eteklerinde
Dünya alem saygı duyar gizli ihtişamına
Her ağladığında yas tutar koca Marmara
Işık tutar deniz fenerleri her karanlığına
Kalem yetmez sendeki ihtişamı yazmaya
Sözcükler yetmez güzelliğni anlatmaya
Duy sesimi sevgili çok bekledim seni
Mısralarım şahlanır şiir denizimdeki
Kahve gözlerin ve gizemindir nedeni
Buğulu sesin unutturdu eski sevdalarımı
Kalemim korkar yazmaya yüreğinin güzelliğini
Gözlerinde içerim en güzel kahveyi
Yudum yudum ısıtır yüreğimin derinliğini
Düşlerimde düşlerim kahve gözlerini
Gizeminin kabuklarını kır artık sevgili
Kır da öyle süsle yüreğimin sokaklarını

Mehmet Baysa

Fethi Gönül

Yüksekten bakan gözlerin vardı
Bakışların ne kadar da güzeldi
Yeri göğü titreten yürüyüşün vardı
Sanki herkes senden korkardı
Sana olan ilgim umurunda değildi
Kendini beğenmişin biriydin işte
Senin için herhangi biriydim
Beni hiç farketmiyordun bile
Oysa sen vardın hayallerinde
Sensiz hayal kuramıyordum işte
Bir gün beni alkışladığını duydum
Dünyalar benim olmuştu sanki
Zorluyordum gönlünün kalelerini
Hissediordum sarayında beklediğini
Fetheder gibiydim gizli düşlerini
Düşüyordu gönül sarayındaki
Yıkılmaz sandığım surların birer birer
Keşfediyordum yüreğinin her zerresini
Çözüyordum mabedinin tüm gizlerini
En sıcak baharımın yeşilliğinde

Mehmet Baysa

Geliyorum

Baharın olmaya geliyorum sessizce
En güzel çiçekleri göreceksin bende
Boram boram kokacağım teninde
Sevgimi getiriyorum gizli mabedine
Aç gönlünün bahar dolu kapılarını
Bir ben gireyim o kapıdan içeri
Kalbinin en özel yerine al yüreğimi
Bir de bahar dolu yeşil gözlerimi

Mehmet Baysa

Gerçekten Sevmek

Sevmek sevdiğini yaşayabilmektir. Onu yüreğinde hissedebilmektir. Herşeyini paylaşabilmektir. Sevdiğinin yüreği acıdığında kendi yüreğinin acımasıdır. Elinde ne varsa karşılıksız verebilmektir. Uğruna canını seve seve feda edebilmektir sevmek. Yanında olmaşan bile yanında olduğunu hissettirebilmektir. Bütün yasaklara ve zorluklara göğüs gerebilmektir. Sana her ihtiyacı olduğunda yanında olabilmektir. Gördüğün her yüzde onu görebilmektir. Duyduğun her seste onu duyabilmektir. Sevdiğinle nefes alabilmektir. Herşeyin en güzelini onda görebilmektir. Yüreğindeki sevginin onun yüreğine sel olup akmasıdır sevmek. Sevdiğini özel hissettirmektir sevmek. Onu yüreğinin en derinliğinde kimselerin ulaşamayacağı yerde gizlemektir sevmek. Ondan başkasını düşünmemektir. O olmalı hep düşlerinizde. Onun gözleri olmalı gözlerinde. Başka bir şey görmemelisin. O olmalı baktığın her yerde. Kalbin onun sevgisiyle dolup taşmalı. Öyle dolmalı ki yüreğin onunla, zerre kadar boşluk kalmamalı. Onu herşeyden güzel görmelisin. Yakıştırmalısın ona herşeyin en güzelini; ki gözün yanılıp başkasını görmesin. Onu öyle bir sevmelisin ki, en zor anında seni hissetmeli yanında ve bu güvenle dimdik ayakta kalmalıdır sevdiğin. güç vermeli varlığın, yaşam kaynağın olmalı senin için. Ve hepsinden önemlisi en çok duymak istediği anda onu sevdiğini söyleyebilmektir sevmek.....

Mehmet Baysa

Gidemiyorum

Birşeyler engelliyor her defasında
Belki kız kulesinin gülen yüzü
Bazen boğazın kızgın kükreyişi
Kimi zaman da martı çığlıkları
Bu şehirden bir türlü gidemiyorum
Mıhlaniyor ayaklarım
Kıpırdayamıyorum bile
Gün be gün şehir kararıyor
Karanlığın uğultusu acımasız
Kirpik uçlarımda hissediyorum
Beyoğlu sokakları kokuşmuş
Serkeşler sere serpe kaldırımlarda
Trenler yorgun düşmüş garlarda
Ağlayan aksırıklı öksürüklü raylar
Herşeye rağmen gidemiyorum işte
Ne tutulacak bir el kalmış
Ne de parıldayan bir yıldız
Sıcak bakışlar donup kalmış
Eskiden bir eser kalmamış
Ama yine de gidemiyorum işte

Mehmet Baysa

Gidiyorum Buralardan

Seninle hiç tanışmamış
Seni hiç görmemişim gibi
Onbeş yıl hiç yaşanmamış
Sanki hiç gelmemişim gibi
Gidiyorum buralardan

Vapur düdüklerini duymamış
Martı çığlıklarını dinlememişim gibi
Boğazın maviliğini görmemiş
Sarayburnuna uğramamışım gibi
Gidiyorum buralardan

Anadoluya giden yolun kesilmemiş
Tren rayların hiç sökülmemiş gibi
Balata kokusunu içime çekmemiş
Tren düdüklerini duymamışım gibi
Gidiyorum buralardan

Beşiktaştan Gümüşsuyuna yürümemiş
Fulya mahallesini hiç görmemişim gibi
Zor engelleri seninle birlikte aşmamış
Hedefleri seninle elele aşmamışım gibi
Gidiyorum buralardan

Kartalın beni boğduğunu hissetmemiş
Maltepenin sıkıcılığını yaşamamışım gibi
Huzurlu günleri Pendik sahilde bulmamış
Dolaşırken parke taşları saymamışım gibi
Gidiyorum buralardan

Son beş yıldır güzelliğin puslanmamış
Artan karanlığın yolumu kesmemiş gibi
Seni sevmemiş hiç özlemeyecekmiş
Dönüşü olmayan bir yola girmişim gibi
Gidiyorum buralardan

Mehmet Baysa

Gitme

Sarayburnundaki ebruli akşamlarımızı düşün,
Sana gül aldığım çiçekçi kızın dileklerini düşün,
Çay veren garsonun mutluluğumuza imrenerek baktığını düşün,
Ak sakallı balıkçı dedenin bizim için ettiği duaları düşün,
Ve gitme..

Telefonda sesini duyduğumda içimi nasıl titrettiğini düşün,
Ellerini tuttuğumda heyecandan nasıl titrediğini düşün,
Boğazdaki martıların göç etmek için seni beklediklerini düşün,
Yüreğime düşürdüğün ateşin senin yokluğunda beni nasıl yakacağını düşün.
Ve gitme...

Mehmet Baysa

Gitmek

Bugünlerde hep gitmek istiyorsun
Küçük bir sahil kasabasına
Başka diyarlara dağlara uzaklara
Hayatımdan çıkmak istiyorsun
Hep aynı şeyi konuşuyorsun Beni ve herşeyi bırakıp gitme isteği
Gitmen her şeyi bitirmen demektir
Dört mevsim baharı kışa döndüreceksin
Yüreklerimizdeki yangını söndürmen demektir.
Keşke bıraksan yüreğini yüreğime
Ama yapmıyorsun işte
Hadi gidelim o zaman birlikte
Yani herşeyi yüzüstü bırakarak
Göze alabilecek misin bu gidişi
Bir yanını bende bırakarak
Öbür yanını alıp gidebilecek misin
Canın acımayacak mı sanki
İki bedende bir can değilmiyiz
Artık seni sevmediğimi söylüyorsun
Nerden biliyorsun ki
Sen geçen onca zamana rağmen
Yüreğimde kopardığın fırtınayı biliyormusun
En kötüsü bunu hissedemiyor olman işte
Yüreğim kuş olup sana uçmak isterken
Ağaç olup yüreğinde kök salmak isterken
Sen ağacı acımasızca kesmek istiyorsun
Bir ömür beraber olmak varken
Sevdamızı büyütme varken
Birlikte nefes alıp vermek varken
Gitmek isteyenlerin neden
Bahar mıdır bizi bu hale getiren
Ben her bahar aşık olmam ama
Ama artık her bahar istiyorum
Bir daha bir daha bir daha
Hep sana aşık olmak istiyorum
Ama olsun
Her bahar sana aşık olmak ne güzel

Mehmet Baysa

Gizeminle Gel

GülüŖün hep bana olsun
Kalbini hiç bölme sakın
Sevgin hep benim olsun
Gizeminle gel bir kuğu gibi
Senden vazgeçenin gözü kör olsun
Sen benim aşkımsın herkes duysun
Yedi tepe istanbul ihtiŖam görsün
Gizeminle gel bir kuğu gibi
Bir anlık hevesmiŖ diyenler ŖaŖsın
AŖkımız yıllarca sır gibi sürsün
Mevsimler hep bahar olsun
Gizeminle gel bir kuğu gibi

Mehmet Baysa

Gizemli Aşkım

Sen benim gizemli aşkımsın bilemezsin
Sevgimi sır gibi kalbimde saklıyorum
Sevda büyüdükçe büyüyor içimde
Yasak bir sevdâ filizleniyor yüreğimde
Bütün mevsimler bahar oluyor seninle
Sen benim gizemli aşkımsın bilemezsin
Ağaçlar ilkbahara hazırlanıyor
Bu mevsim ilk tanıştığımız bahar mıdır
Çiçek kokuları ciğerlerime doluyor
Sokaklarda renk renk güller açıyor
Açan tüm karanfillerde sen kokuyorsun
Sen benim gizemli aşkımsın bilemezsin
Aşk kimi zaman oldukça yorucudur
Bir akşam üstü ansızın özlenirsin
Yüreğin acır hasretinle yaşamaktan
Kimi zaman uyku girmez gözlerime
Yalnızlığımda sensizliğin hınzır uğultusu
Sen benim gizemli aşkımsın bilemezsin
Boğazda bir meltem rüzgarı esiyor
Esintiye kapılıp geliyorsun bir kuğu gibi
Kız Kulesinde oturup seni seyrediyorum
Sana hiç koklanmamış bir gül getiriyorum
Saçların tel tel parmak uçlarımda uçuşuyor
Sen benim gizemli aşkımsın bilemezsin
Belki Sarayburnuda denizi seyrediyorsun
Göçmen kuşlarından bir haber bekliyorsun
Bir vapur geçiyor hayalimdeki denizden
Belki Haydarpaşada trene biniyorsun
Bazen uzun bir yolculuğa çıkıyorsun
Sen benim gizemli aşkımsın bilemezsin
Ne vakit ellerini tutmayı düşünsem
Bu koca şehirde seni yakalamam zor
Köşe bucak kaçırıyorsun gözlerimden
İçimsıra coşuyor tutkulu duygularım
Hayır daha fazla benden kaçamazsın
Sen benim gizemli aşkımsın bilemezsin

Mehmet Baysa

Gizemli Gölüşün

Gizemli gölüşün düşüyor
Gönül semalarırma
Yüreğimde demet demet
Kırmızı güller açıyor
Kırıyor gönül sarayımın
Aşk geçirmez duvarlarını
Kahve bakışlar düşüyor
Baharın anımsatan yeşil gözlerime
Benden habersiz sessizce
Papatyalardan taç yapıyorum
Ebruli güller takıyorum
Salınan saçlarına
Günler geçtikçe büyüyor
Sıgmıyor gönül sarayırma
Yürek çarpıntısı oluyor
Gizemli gölüşün
Hükmediyor şiir denizimdeki
Sevda kokan mısralarırma.

Mehmet Baysa

Gizemli Orkide

Orkide bahçesi misin orkidelerle bezenmişsin
İslah olmaz güzel gibi süslenmişsin
Dünya güzeline mi özenmişsin
Sen ne kadar acımasız düzenmişsin

Yokluğun hasretin ömür törpüsü
Ben gıyabında neferin olup
Nöbet tuttum dilimde gurbet şiirleriyle
Zehirli orkideler arasında

Kabuğuna çekilmiş kader çizgimi
Yeniden yazdım orkidenin zehiriyle
Kök saldım orkide bahçesine
Çiçek açıp zehir saçtım etrafıma

Topraktan geldim toprağa gideceğim
Belki üzüleceğim belki de güleceğim
Ömür denilen hüznü seferimden
Zehirli orkidenin gizemiyle dönüyorum

Çektiğim çileler yanıma kâr kaldı
Uzun geceler benden çok şeyler aldı
Hayalini kurduğum gizemli bahçenin
Orkidesi sana, zehirli gizemi bana kaldı

Mehmet Baysa

Gönül Mahpusu

Bir kere düşmeye gör gönül mahpusuna
Yıkılır üzerine sahipsiz sevda cinayetleri
Yaşanmamış sevda oyunları kurulur üzerine
Hep sen olursun bu hileli oyunların failleri
Bir bir yalancı şahitler çıkarırlar karşına

Bir kere düşmeye gör gönül mahpusuna
Dinlemez seni mahkuma şartlanmış hakim
Gördüğü her delile doğrudur der geçer
Her davada beş yıl beş yıl bir beş yıl daha
Kapatır mahpus kapılarını bir bir yüzüne

Bir kere düşmeye gör gönül mahpusuna
Amaç bellidir ömür boyu gönül mahpusu
Fırsat tanımaz mahkumun kendini aklamasına
Onu peşin mahkum etmiştir kendi kafasında

Bir kere düşmeye gör gönül mahpusuna
Yargısız infaz gerçekleşmiştir acımasızca
Gönül mahkumunun yoktur artık temyizi
Kararı bozamaz hakimın kendinden başkası

Ey yüreği yalanlardan taşlaşmış acımasız hakim
Dinle duy sesimi bir fırsat ver gönül mahkumuna
Ömür boyu vicdan azabı çekeceğin kararı verme
Yalan ve sahte kanıtlarla infaz emrini verme

Biraz olsun sevgi dolu yüreğinin sesini dinle
Bu yürek hep seni sevecek gönül mahpusunda
Bitip tükenmek bilmeyen yüreğimdeki sevda ile
Karşımda gaddar bir hakim hep sana sesleniyorum

Mehmet Baysa

Göremedin

Gözlerini kıskançlık kör etti
Göremedin seninle yaşadığımı
Özleminin uykularımı kaçırdığını
Göremedin yüreğimde yarattığım seni
Yalnız seninle nefes aldığımı
Göremedin sensizliğin beni öldürdüğünü
Yüreğime sevda diye senin adını yazdığımı
Göremedin kalbime düşen ateşin sen olduğunu
Bedenimin bir tek seni istediğini
Göremedin sadece seni arzuladığımı
Tek mutluluğumun sen olduğunu
Göremedin acılarımı seninle unuttuğumu
Benim düşlerimdeki tek gerçek sensin
Gönül sarayımı hep sen süsleyeceksin
Benim yüreğimdeki tek sevda sensin
Ve..Senin kahve gözlerinnin esiri yeşil gözlerim

Mehmet Baysa

Gözler Vardır

Gözler vardır ışık gibi
Aydınlatır karanlık geceleri
Gözler vardır kahve kahve
Işık olur karanlık dünyalara
Gözler vardır yeşil yeşil
Her mevsim baharı yaşarsınız
Gözler vardır kurşun kurşun
Deler geçer sevdalı yürekleri
Gözler vardır büyümlü bakışlarda
Hapseder seni gönül mahpusuna
Gözler vardır yalnızlığın karanlığında
Bir kuğu süzölür yüreklerle sessizce
Gözler vardır ısıtır yürekleri
Bir ömür bakasın gelir gizlice
Gözler vardır sevda dolu bakışlarıyla
Bir ömür hapsolasın gelir o gözlerde

Mehmet Baysa

Hasret Bahçesi

Gözyaşlarım yağmur damlaları gibi
Birer birer dökülürken hasret bahçeme
Ben hasret tepesine çıkıp rüzgarlardan
Senden bir haber getirmesini istedim
Her seher vakti esen seher yelinden
Senin kokunu getirmesini diledim olmadı
Bulutlar sağanak yağmurları getirdi
Yağan her yağmurla birlikte
Soldu bahçemdeki tüm sevda gülleri
Esen her hasret rüzgarından
Senin buğulu sesini diledim
Onlar beni dinlemedi her defasında
Kar taneleriyle yüklü bulutlar
Çöktü hasret bahçemin üzerine
Yağan her karla birlikte
Birikti hasret tepesinde kar topları
Bir çığ olup düştüler
Hasret ağacının umut dallarına
Her ilkbahar öncesinde
Yine bulutları kovalıyor rüzgarlar
Ömrüm tükeniyor her bahar gelişinde
Bir ateş çemberi sarıyor gözlerimi
Sulu sepken yağarken karlar
Geriye dönüp bakıyorum
Arkamda kar fırtınaları

Mehmet Baysa

Hatırlama

Ne zaman Çamlıca tepesine gitsem
Seni ilk tanıdığım günler geliyor aklıma
Güzelliğin gözlerime düşüyor bir bahar günü
Yine meltem rüzgarı esiyor uzaklardan
Biz Çamlıca Tepesindeki ormanda el ele
Şehirlerden İstanbul aylardan Haziran
Bahar yağmurları yağıyor üstümüze
Yine ihtişamlı duruşunu düşünüyorum
Ne zaman bir alkış sesleri duysam
Sana aşkımı ilan ediyorum anlıyormusun
Ne zaman saatler yirmidörtü gösterse
Doğum gününü seninle yeniden kutluyoruz
Bütün şarkıları sana armağan istiyorum
Tüm şarkılar senin doğum gününü kutlamalı
Seni anlatmayan şiirlerimi silesim geliyor
Ne zaman elime bir kadeh alsam
Yine çilingir soframızı kuruyoruz
En eski şarabı içiyorum ellerinden
Bütün kadehleri şerefine kaldırıyorum
Ve dans ediyoruz gecenin karanlığında
En güzel kahveyi gözlerinde içiyorum biliyormusun
Ne zaman sıcak Ağustos düşünsem
Ayrılık ateşi düşüyor sana sevdalı yüreğime
Baktığım her resimde kızgın yüzünü görüyorum
Yazdığım her mısraya özlemin düşüyor
Ne zaman yüreğime ayrılık ateşi düşecek olsa
Beni terk ediyorsun diye düşünüyorum
Ayrılık acısı bir hançer gibi saplanıyor kalbime
Sonra hüznün bulutları ve hasret giriyor aramıza
Gitgide büyüyor uzaklığın ne zaman ayrılık olsa
Ne zaman Çamlıca Tepesine gitsem
Bağrımı usulca saran meltem rüzgarı
Mutlu günlerimizin habercisi sanki
Artık hiç bir şey bizi ayıramaz biliyorum
Ne yalan, ne dedikodu, ne de kıskançlık
Ne zaman yeşil çam ağaçlarını seyretsem
Gözlerindeki kahve bakışları görüyorum
Gözlerinde aşkımızın yeşerdiğini hatırlıyorum
Birlikte çarpan kalplerimizi ilan-ı aşkımızı
Kahve bakışların hatırlatıyor bana
Her mevsim baharı yaşıyorum yeniden
Karşımda yemyeşil bir çam ormanı
Hep sana sesleniyorum duyuyormusun
Ne zaman Çamlıca Tepesinden ormanı seyretsem

Mehmet Baysa

Haydi Gel

Yıllarca şiirler yazdım senin hayaline
Yüreğimin her zerresini sana adadım
Sen gir istedim kalbimin derinliklerine
Sevgim sana aitti başkası giremezdi
Bütün şiirlerimde senin özlemin vardı
Hiç vazgeçmedim seni beklemekten
Bir gün mutlaka karşıma çıkacaktın
Beni yüreğinle sevdiğini söylecektin
Sen benim yazmadığım tek şiirimdin
Hayalin vardı baktığım her yerde
Seni dizelerime yazmaktan çekindim
Güzelliğinin bozulmasından korktum

Bir gün ansızın çıktın karşıma dikildin
Duruşun gülüşün yüreğinin sıcaklığı
Beklediğin benim işte burdayım diyordu
Bundan sonra hiçbir şey umurumda değildi
Seni bulmanın mutluluğu vardı yüreğimde
Hasretin bitmişti kavuşmuştum sana
Mutluluk şarkıları söyleyecektik birlikte
Senden başka bir şey görmüyordu gözüm
Nice fırtınalar kopuyordu gönül sarayımda
Sevdan işliyordu yüreğimin her zerresine
Bir tek seninleyken seviyordum yaşamayı
Kahve gözlerin düşüyordu yeşil gözlerime

Sonra birden kara gölgeler girdi aramıza
Savaştım bu sevda uğruna bıkmadan
Ama sen sevgilim yalânlara inandın
Her şeyi kendi istediğin gibi gördün
Bir defa benim gözümle bakmadın
Bir gün demedin yanlış görüyorsam diye
Ya doğru söylüyorsa ya suçsuzsa diye
Hiç düşünmedin günlerce bu ısrar diye
Gerçekten sevmese bu ısrar nedir diye
Bir gün sormadın neden vazgeçmiyor diye
Hiç düşünmedin yaşam kaynağım olduğunu
Hiç hissetmedin yüreğimde yarattığım seni

Yalandan uzak en temiz sevdayla
Yarınlarımda bir sana yer verdim
Bir tek seni yazdım kaderim diye
Bir tek seni istedim herşeyden çok
Sen yoksan anlamsız dünya anlamsız yaşamak
Sensizliği ölümden bin beter bildim
Sen her ne kadar kabul etmesende
Uzun yıllar sonra bir tek seni sevdim
Haydi sevgilim gel
Kara gölgelere inat
Bana ilk geldiğin gibi
Kalbimdeki en özel yere gel

Mehmet Baysa

Hep Sen Ol

Kusursuz bir aşkla seviyorum seni
İçimi dolduruyorum seninle
Nefes nefes çekiyorum yüreğime
Gün geçtikçe büyüyorsun içimde
Sevgi dağları büyütüyorum
Sıradağlar var şimdi yüreğimde
En güzel aşkla seviyorum seni
Bakışın güzelliğın duruşun sesin
Herşeyin en güzelini sende görüyorum
İnanırmısın
Hep seni düşünüyorum
Başka birşey de düşünmek istemiyorum
Biliyormusun
Bir tek seni sevmek
Seni doyasıya yaşamak
Seni nefes nefes
İçime çekmek istiyorum
Anlıyormusun

Mehmet Baysa

Herşey Seninle Güzel

Yüreğimin çağlayana dönüşen sesinde seviyorum
Damarlarımda dolaşan kan gibi seni istiyorum
Gönül pınarında aşk şarabını içmeyi seviyorum
Yüreğimde sana sevgimi büyötmeyi seviyorum
Gönül sarayında tek seni taçlandırmak istiyorum
Aşkın mayasını senden alıp seni sevmek ne güzel
Yaşam kaynağını senden sana ömür vermek ne güzel
Yüreğime seni alıp sana senden bakmak ne güzel
Düşüncelerime seni alıp seni düşünmek ne güzel
Özlemi senden alıp seni özlemek ne güzel

Mehmet Baysa

İstanbul'u Seviyorum

Ben İstanbulumu seviyorum
Memleketimin kahverengi toprağını
Gökdelenlerini seviyorum
Onlardan süzölen uzun sarmaşıkları
Dolu dolu yaşıyorum İstanbulumu
Yüreğimin gizli derinliğindeki
Sessiz bir çığlık gibi
Kız kulesinden yükselen
Buğulu sesi seviyorum
Yedi tepeyi bağırına basmış
Dünya aleme meydan okuyan
Gizemli gülüşü seviyorum
Görmez gözüm onun ihtişamından başkasını
Ben sevdim mi böyle yürekten severim
Egenin hırçınlığı yakar
Anadolunun saf yüreğini
Arkası kesilmez fırtınaların
Her defasında birşeyler götürür
Uyan artık vurdumduymaz
Bu kadar zalim olma yeter
Duy artık anadolunun hasretini
Kurtar artık onu
pusu kuran düşman askerinden
Bitsin artık burnuma gelen
İçler ürpertici intihar kokuları
Bu kadar zalim olma
Gel gör beni anadolu
İstanbulu nasıl sevdiğimi
Ona sevgimi nasıl haykırdığımı
Sen de haykır ona sevdanı
Bir daha bir daha bir daha
Duysun dünya alem sevgini
Duysun ki çözülsün buzları

Mehmet Baysa

İstanbul'umu Arıyorum

Ben İstanbulumu arıyorum
Memleketimin kahverengi toprağını
Gökdelenlerini arıyorum
Onlardan süzülen uzun sarmaşıkları
Dolu dolu yaşadığım İstanbulumu
Yüreğimin gizli mabedindeki
Sessiz sevdami arıyorum
Kız kulesinden yükselen
Sadece benim duyduğum
Buğulu sesi arıyorum
Yedi tepeyi bağrına basmış
Dünya aleme meydan okuyan
Gizemli gülüşü arıyorum
Bakışlarımı esir eden
Muhteşem ihtişamı arıyorum
Ne oldu benim memleketime
Anadolu dar mı geldi size
Arkası kesilmez oldu
Bu anlamsız göçlerin
Durun artık kendi toprağınızda
Bu kadar kalabalık yeter
Duy artık İstanbulun çığlığını
Kurtar artık bu kalabalıktan
Dön artık kendi toprağına
Daha fazla zarar verme İstanbuluma
Bürünsün yine eski sesizliğine
Bu kadar zalim olma Anadolu
Gel gör benim halimi anadolu
Eski İstanbulu nasıl özlediğimi
Onu nasıl mumla aradığımı
Yaktığım sigaranın dumanında
Kalabalıktan kurtulmuş sevdami
Boğazı aydınlatan deniz fenerlerini
Nasıl aradığımı gör artık Anadolu

Mehmet Baysa

İstasyon

Bu kaçınıcı sefer dönüşüm
Buraya hiç mi uğramadın
Mekanım oldu bu istasyon
Yazılı kaldı ilan tahtasında ismin
Yüreğime kazındı sevdan
Bakışlarımda en büyük hasretsin
Kalbime hançeri vurdu vuslatın
Nice trenler kalktı istasyondan
Vagonlarında hep seni düşledim
Düşledim ama bir sen gelmedin

Mehmet Baysa

İşte İstanbul

İşte İstanbul budur
Muhteşem bir şehir
İşte ihtişamın verdiği duruş
Bilir herkes yedi tepeye hükmettiğini
Bütün evlatlarını basmışsın bağrına
Bir anne kucağı sıcaklığında
Gizli bir sevinç mahzun var bakışlarında
Her iki yakanda deniz fenerleri ışıl ışıl
Aydınlatır kararmış köhne sokakları
Herkese hoşgörü gösterirsin
Herkese tahammül edersin de
Bir beni kabul edemiyorsun
Ey İstanbul sakın unutma
Tek başıma kalsam da
Kararttığın sokaklarında
Ömrümü tüketeceğim
Senin engelli yollarında

Mehmet Baysa

İtiraf

Bir zamanlar mutlu olduğumu sanıyordum. Alışverişlere çıkıyor üzerimde en şık duran elbise takımlarını alıyordum. Bir de en marka ayakkabıyı aldım mı iş tamam oluyordu. Çevremdeki insanlara gülücükler atıyordum. Kendimi nasıl mutlu olduğuma inandırırıyorsam beni görenler de mutlu olduğumu görüyor ve inanıyordu. Hiç beklemediğim bir zamanda sen çıktın karşıma. Senin ismini ilk duyduğumda içimin titrediğini ve ürperdiğini an ve an hatırlıyorum. Hani köşe başında dolaşıyordun ben de seni seyrediyordum o zamanlar. Ama seni seyrettiğimden senin haberin yoktu. O zamanlar seni görmekten ve seyretmekten büyük mutluluk duyuyordum, inanırmısın. Seni her gördüğümde sanki kalbim uçup gidecek gibi oluyordu. Kimbilir belki de sana uçmak istiyordu. O zamanlar ben seni seveceğimi bilemezdim ki. Sana o kadar alışmışım ki. Seni görmediğim zamanlar yüzümün asıldığını ve mutsuz olduğumu bugün olmuş gibi hatırlıyorum. Bir gün ne olduysa içimden bir ses tanış onunla diyordu. İlk başlarda kendime engel oldum ama sonra biraz utanarak da olsa sana mektup attım. Ancak attığım mektuplara bir türlü cevap yazmıyordun. Senden cevap alma ümitlerim tükenmek üzereydi ki birden senden mektup geldiğini farkettim.. Mektubunu ilk gördüğümde mutluluğumu görmeliydin. Sıklaşan mektuplarla birlikte bir anda vazgeçilmezim olmuşsun. Yine böyle bir hafta sonu idi. Seni o kadar özlemiştim ki. Bu özlemimi bir anda dizelere döküverdim. Ancak içimde bir korku vardı. Ya bana kızarsan diye çekiniyordum şiiri sana yazdığımı söylemeyi. Yalnız bildiğim bir gerçek vardı, o da şiiri yazarken içim çok tuhaf olmuştu o gün; dizeleri yazarken o kadar özenle seçiyordum ki, bütün dizeler seni en güzel anlatmalıydı. Korkuyordum dizelerin seni kırmasından ve üzmesinden. Bu duygular içinde şiirimi yazarken sana karşı bir şeyler hissettiğimi anlamıştım. Buğulu sesin kulaklarımdan bir türlü gitmiyordu. İlk seni seviyorum dediğim günü hatırlıyorum da. Senin de cevabın gelmişti ben de..... diye. O zaman dünyalar benim olmuştu, anlıyormusun. İşte o gün seni tanıyınca kadar hiç sevmediğimi ve hiç mutlu olmadığını kendi kendime itiraf ediyordum. Mutluluk ve sevgi gibi kavramların söylendiği kadar kolay yakalanmadığını öğreniyordum.

Mehmet Baysa

Kalbindeki Köşk

Bakma aylardır birlikte olduğumuza, beni aylar önce kalbinden kovduğunun farkındayım. Kovdun ama ben bir türlü gidemedim işte. Nasıl gidebilirdim ki; sevgi dolu yüreğin ve sıcacık kalbin vardı. Herkesten başkaydı işte. Seni seviyorum dediğin zaman akan sular duruyordu. Bir gülüşün herşeye bedeldi. Ne kadar inatçı olduğumu biliyordum. İçimde hep bir umut vardı. Kalbindeki köşke tekrar gireceğim günü beklemeye başlamıştım. Bir gün mutlaka o sihirli iki kelimeyi tekrar söyleyeceğini tahmin ediyordum. Seven bir insan bu kadar kolay vazgeçemez diyordum. Aslında beni kalbinden kovduğun gün önümde iki seçenek vardı. Ya çekip gidecektim hayatından, beni özlemeni ve tekrar kalbindeki köşke davet edeceğin günü bekleyecektim. Günlerce, aylarca belki de yıllarca sana hasret çekecektim. Sensizlik acısı yakacaktı yüreğimi. Ya da yanında kalacaktım. Ben kolay olanı seçtim ve yanında kaldım. Ama gidemezdim. Kalbindeki köşke başkası girer diye korktum, anlıyormusun. İşte bunu asla kabullenemezdim. O köşke benden başkası giremezdi, bana aitti çünkü. Kalbine tekrar giremeyeceğimi bilsem bile gidemezdim. Çünkü orada başkasını görmek beni öldürürdü, biliyormusun. Kalbindeki köşke tekrar girebilecek miyim? Ne dersin?

Mehmet Baysa

Kaybetmekten Korkuyorum

Kaybetme korkusunu en iyi ben bilirim
Hiç vazgeçmeyeceğim seni sevmekten
Üstelik bir gün benden bıkmaya ihtimalin
Bir kabus gibi hayallerimi kemirirken
Seni bir gün kaybetme korkusu
Yüreğimi bu kadar çok acıtırken
Yine de bil ey sevgilim bil ki
Yüreğimi yakan bu acıya inat
Yıllarca yaşatırım sevdamızı
Sensiz kalma düşüncesi bile
Taş gibi oturuyor yüreğime
Sevdamıza alışmışım bir kere
Bundan çok korkuyorum işte
Sevgin büyüdükçe büyüyor içimde
Her gün seni düşünerek uyanıyorum
Kaybetme korkusu ile geçiyor günlerim
Bir gün mutlaka gideceksin biliyorum
Benden ve sevgimden bıkacaksın işte
Her gün aynı sesi duymaktan
Aynı eli tutmaktan ve tene dokunmaktan
Yeşil gözlerim düşecek gözlerinden
Bütün baharlar kış olacak
Bende gördüğün tüm güzellikler
Birer birer çirkinliğe dönüşecek
En çirkinini göreceksin bende
Bundan korkuyorum işte
Bana sevgin azaldıkça azalacak
İşte o zaman Sarayburnuna gel
Kendini boğazın sularına bırak
Sevdamızın bittiğine inandığımda
Ben boğazın sularında olacağım
Ve senin gelmeni bekleyeceğim
Haydi sevgilim gel
Yüreğindeki sevgim bitmeden gel

Mehmet Baysa

Kıskanıyorum

Yıllarca seni bekledim hasret bahçesinde
Hep sen vardın mısralarımın gizeminde
En güzel kafiyelerle yazdım güzelliğini
Sevgi dolu yüreğini ve kahve gözlerini
Seni paylaşmayı kaldıramıyorum yüreğim
Bu ayrılıklar taş gibi oturuyor yüreğime
Seninle olmanın tadını almışım bir kere
Bunun için herkesten kıskanıyorum işte
Kıskançlık büyüdükçe büyüyor içimde
Kendimi kaybediyor hırçınlaşıyorum işte
Biliyorum bir tek ben varım yüreğinde
Ama yine de çok kıskanıyorum işte
Kahve gözlerin bir tek beni görmeli
Yüreğin bana olan sevginle dolmalı
Bir tek zerresi bile boş kalmamalı
Bana ayırmalısın bütün zamanını
Çünkü ben hep seninle birlikteyim
Bir anım bile sensiz geçmiyor işte
Seninleyken bile özlüyorum seni
Şimdi anlıyormusun beni

Mehmet Baysa

Kışı Beklerken

Buzdağları vardı gönlümün sokaklarında
Poyraz fırtınası esiyordu öldürürcesine
Mabedimin donmasını bekliyordum sessizce
Kışı beklerken buldum gönlümün baharını
Sonra sen geldin donmuş yüreğime
Bir sam yeli gibi estin gönül sarayımda
Buzdağlarımı erittin kahve bakışlarıyla
Kışı beklerken buldum gönlümün baharını
Sıcaklığın düştü gönlümün karlı dağlarına
Fethettin gizli mabedimin tüm duvarlarına
Sen yaktın kalbimdeki sevda ateşini
Kışı beklerken buldum gönlümün baharını
En eski şarabı içtim gizli mahsenimde
Tüm sıcaklığı ile düştü ellerin avuç içlerime
Dudakların ateş gibi düştü dudaklarıma
Bir sen girdin yıllardır sakladığım mabedime

Mehmet Baysa

Korktum

Düşlerimde başucunda sesizce beklerken
Saçlarını okşamayı çok istedim ama çekindim
Uyanmandan ve göz göze gelmekten korktum
Utandım! seni seyrettiğimi anlamandan
Düşlerimin bitmesinden seni kaybetmekten
Kahve gözlerinin büyüsünden çekindim
Dalgalanan saçların durma okşa diyordu
Korktum! tel tel saçlarının bozulmasından

Mehmet Baysa

Korkuyorum

Dışarıda rüzgar var çıkamıyorum;
Rüzgar olup bağrıma gireceksin diye,
Yıldızlara bakamıyorum;
Bir yıldız gibi kaybolup gideceksin diye,
Dışarıda güneş var bakamıyorum;
Yüreğimdeki ateşi yakacaksın diye,
Gönül bahçemde güllerim var;
Koklayamıyorum solacaksın diye,
Dışarıda yağmur var bakamıyorum;
Islanacaksın diye,
Albümümde resmin var bakamıyorum;
Göreceksin diye,
Senin şarkılarını dinleyemiyorum;
Duyacaksın diye,
Ödüm kopuyor;
Bir gün gelecek beni seveceksin diye,

21.09.2005

Mehmet Baysa

Meltem Rüzgarı

Ben meltem rüzgarına kapılmışım,
Hiç işitmem tranvay düdüklarını,
Esinti hergün başka kente atar beni,
Bilirim baharın benim için geldiğini.
Bahar doluyum, baksana gözlerime,
Gör, içindeki açan papatyaları,
Bu ne ferahlık, bu ne esinti böyle,
Yıldızlar çakıyor bakışlarımda.
Meltem rüzgarı olmuşum, yaklaş yanıma,
Esintilerim şiddetli, kendini bırak rüzgarıma,
Baksana; gözlerimde dans eden bakışlarına.
Bu esinti bitmese artık, zaman donup kalsa,

Mehmet Baysa

Mısraların Coşkusu

Ne zaman eline bir kalem alsan
Sevgileri aşkları tüm güzellikleri
Mısralarımda anlatıyorum birer birer
Sevda dolu yüreklere konuyorum
Bir sevda keleşi gibi
Kuş olup uçuyorum bütün kalplerde
Ne zaman eline bir kalem alsan
Sen yazdıkça kafiyeli mısralarını
Dörtlüklerim alev alev yanıyor
Ebruli akşamlarda
Sen sevda dolu nakaratları dizdikçe
Otantik gecelerde
Sel olup akıyorum tüm yüreklere
Anlıyormusun

Mısralarım coştukça
Bir bir artıyor dörtlüklerim
Sen dizelerini yazdıkça dörtlüklerime
Hiç bir şiir sayfasına sığamam ben artık
Mısralarım dörtlüklerim arttıkça artıyor
Sayfalarım bir kitap haline geliyor
Ve ben bütün aşıklara sesleniyorum
Duyuyormusun

Ne zaman eline bir mikrofon alsan
Başlıyor mısralarım konuşmaya
Aşıklara hasret çekenlere sevilenlere
Tüm sevgililere sesleniyorum birer birer
Sen mısralarımı seslendirdikçe
Sevda dolu tüm yüreklere gidesim geliyor
Dur sakın susmasın sesin
Ben sevda dolu yüreklerde
Sevgi selleri olup akıyorum senin sesinle
Aldın mı mikrofonu eline
Sessizlik çöküyor tüm gönüllere
Bütün sevdalılar seni dinliyor sessizce
Yaralı gönüllere merhem oluyorum her mısramda
Ayrı düşenler bir bir kavuşuyor sevdiğine
Ne zaman eline bir mikrofon alsan
Mısralarım kelimelerim kafiyelerim
Nakaratlarım coştukça coşuyor
Taht kuruyorum bütün gönüllere
Sen mısralarımı okudukça
Bütün aşıklar birbirine sesleniyor
Seni seviyorum ya sen seviyormusun

Mehmet Baysa

Mutluluk Rüzgarı

Gün geçtikçe seviyorum seni
Hiçbir sevgi bu kadar güzel olamaz
Yanımda olduğun zaman
Oksijen gibi ciğerlerime doluyor
Aldığım nefes oluyorsun
Yalnız içimde bir korku var
Seni sevmekten değil
Sana kendimi sevdirmekten korkuyorum
Bir gün ansızın ölmekten ve seni sevda tepesinde
Fırtınalı mutluluk rüzgarları arasında
Yapayalnız bırakmaktan korkuyorum
İlk kez sevilmenin korkusu içindeyim
Şimdi çirkinliğimde güzellikler bulan gözlerin
Sevdiğin zaman en güzeli görecek bende
Mutluluk rüzgarınla
Yepyeni bir ben yaratacaksın yüreğinde
Bir zamanlar sevdiğimi sanmıştım
Oysa hiç sevmemiş olduğumu
Seni sevince anlamaya başlıyor
Seninle olmaktan mutlu oluyorum
Seninle sanki bir bütünün iki yarısı gibiyiz
Zaman geçtikçe bir bütün haline geliyoruz
Herkes bana baktıkça
Yüreğimde yarattığım seni görüyor
Saatlerce gözlerini seyrediyorum
Bazen gözlerindeki şiir denizimde kayboluyor
Günlerce sana şiirler yazıyorum
Gözlerinde yaptığım keşifleri
Benden başka kimse bilemez artık
Korkunç bir yangın başladı yüreklerimizde
Alevlerimiz gecenin karanlığında gökyüzüne kadar yükseliyor
Hiç bir yağmur bu ateşi söndüremez artık
Bu yangın sevdamız mutluluğa dönüşünceye kadar sönmeyecek
Önce yüreklerimiz sevdi birbirini sonra da gözlerimiz
Bu sevda ikimizin mutluluk rüzgarına dönüştüğünde
Eski sevdaların beni sevmeni engelleyemez artık
Geçmişteki tüm mutlulukların, mutluluğumuzu gölgeleyemez artık
Geçmişteki bütün engeller mutluluk rüzgarımızın önünde duramaz artık

Mehmet Baysa

Nasıl Olsa

sen hiç sevme ve özleme bitanem
ben senin yerine hem sever hem de özlerim
nasıl olsa yine ansızın gireceğim hayatına
bağırırsan da üzsen de kovsan da
bekleyeceğim gönül penceresinde
yüreğim soğuktan buz tutsa da
yıldızım ışıldayacak bakışlarında
zifiri olmayacak karanlıklarım
coşacak şiir denizimdeki mısralarım
buz gibi içine içine akacak
öyle serin öyle ferah
yanmayacak hiç yüreğin
yüreğim gönül pencerene her konuştuğunda
kanat çırpacak kalp atışların gel dercesine
başın dönecek mutluluktan uçacaksın
gizli mabedimizdeki büyülü anlarımızda
ve ateşten bir kor düşecek yüreğine
yine yakacak yüreğini tutkulu sevdamız
her şey yine yerli yerinde duracak
en büyük aşk bizim aşkımız olacak
sevgim bakışlarımda parıldayacak
çıkamayacaksın bakışlarımdan yörüngesinden
sevgim bakışlarımdan yüreğine akacak
yeniden filizlenecek kalbindeki aşkım
tanrının en büyük hediyesi olacağım sana
yine dört dörtlük aşk şiirimizi yazacağız
bir kıtasında sen bir kıtasında ben
sevgim saracak hayatını bir sarmaşık gibi
gözlerin gözlerimde yeşerecek her mevsim
sevgimiz yine nisan yağmuru gibi yağacak üstümüze
ve sen bitanem yine en eski şarabı içeceksin ellerimden
zannetme ki gökkuşağı oluşmayacak gökyüzünde
yine altından bir nehir akacak sevdasına delice
saygı duyacak yedi tepe istanbul ihtişamına
olay olacak yine aşkımız düşmeyecek dillerden
hiç kimse ama hiç kimse karabulut olamayacak aramızda
sevgim dolu dizgin yağacak gökyüzünden üzerine
aldığın her nefesi benim sevgimle aldığını hissedeceksin
sevgim serpilecek yüreğine en mutsuz anlarında
yine ilk anımızdaki gibi yaşayacağız aşkımızı
yine titreyecek ellerin avuç içlerimin derinliğinde
her şeyin en güzelini göreceksin gözlerim sende
sevgim boğazdan bir meltem esintisiyle akacak ruhuna
sen bitanem yine seveceksin damarlarındaki kan gibi
yine aşkımsın yine canımsın yine bitanemsin diyeceksin
sen hiç sevme ve özleme bitanem
ben senin yerine hem sever hem de özlerim
nasıl olsa yine ansızın gireceğim hayatına
bağırırsan da üzsen de kovsan da
bekleyeceğim gönül penceresinde
yüreğim soğuktan buz tutsa da
yine herşeyin olacağım

kalbinden bir daha hiç çıkaramayacaksın beni
sevgimiz dağ gibi yükselecek gökyüzünün maviliğinde
taze bir fidan gibi büyüyüp kklenecek sevgimiz
herşeyi benim bakışlarımla göreceksin yine
benim beğendiğim herşeyi sen de beğeneceksin
yeşil gözlerime bakarken bile zleyeceksin beni
ve ilan-ı aşk şarkısını mırıldayacak dudaklarımız
iyi günde kötü günde diye
sevdamız olay olacak düşmeyecek dillerden
bizi tanıyan tanımayan herkes ama herkes
kaçış öykümüzü konuşacak yıllarca
aşkımızın büyüklüğünü yazacak bütün kitaplar
leyla ile mecnun misali nesilden nesile konuşulacak
sen hiç sevme ve özleme bitanem
ben senin yerine hem sever hem de özlerim
sen hep bağır çağır ks bana
nasıl olsa yine ansızın gireceğim hayatına
benim özel mabedimin kapısı aralandığında

Mehmet Baysa

Ne Söylerler

Sevdamıza her zaman sadık kaldık
Bize aşık demezler de ne söylerler
Bütün yasakları aştık aşkımız uğruna
Bize firari demezler de ne söylerler

Yürek yangınımız bulut oldu gökyüzünde
Bize duman oldu demezler de ne söylerler
Her bahar yeni çiçeklerin açmasını bekledik
Buna alışkanlık demezler de ne söylerler

Bakışlarımız sararıp soldu gözlerimizde
Bize sonbahar demezler de ne söylerler
Soğuk rüzgarlar esiyor meltem tepesinde
Bize poyraz demezler de ne söylerler

Ellerimiz boşta kaldı sevda bahçesinde
Bize ayrıldı demezler de ne söylerler
Kalplerimiz nefessiz kaldı vuslatta
Bize öldü demezler de ne söylerler

Mehmet Baysa

Ölüm Sessizliği

Kahve gözlerin bir bir düşüyor
Gönlümün ölüm sessizliğine
Kapılar birer birer kapanırken
Gönül semalarımın yüzsüz yüreğine
Umutsuz kahırlar büyütüyorum
Beni bekleyen karanlık geleceğimde
Aramıza giren kara gölgeler korksun
Korksun ki baharlar hep yeşil kalsın
Kaybedecek hiç birşeyi kalmayan
Deli yüreğin korkusuz namlusundan
Ben yüreğimde kahır ağaçları büyütürken
Ölüm sessizliği çökecek kara gölgelere
Bir bir düşecek yüzlerindeki kara maskeler

Kahredecek yüreğim ümitsiz sevdamla
Gönül semalarımın ölüm sessizliğinde
Demet demet hüznler büyüteceğim
Gönül bahçemin en eski mahseninde
Artık hiç bir şey kar etmez biliyorum
Ne aşk ne sevgi ne şarap ne de bahar
Günler geçtikçe büyüyecek acılarım
Dirhem dirhem her gün öleceğim
Usluca yavaş yavaş ölüm sessizliğinde
Karşımda aynaları korkutan sefil bir yüz
Hep seni seviyorum diye seslenecek
Anlıyormusun

Mehmet Baysa

Sanma Ki

Tutuklu kaldı bakışlarım sende
Gözlerim senden başkasını görür
Esir oldu yüreğim sana sevdama
Sanma ki bir başkasına sevdalanır
Tüm yollarım bağlanmış sana
Sanma ki başka çıkış vardır
Mısralarım hep sana yazar oldu
Sanma ki bir başkasını yazar
Sen kalbimi çaldığın günden beri
Sanma ki başkası için atar
Sana ayrılmış yüreğimin her köşesi
Sanma ki bir başkasını kabul eder
Yüreğime düşürdüğün sevda ateşini
Sanma ki senden başkası söndürür
Unutma bu yangın hiç sönmese de
En sonunda senin için kül olur

Mehmet Baysa

Sen

Gözümün nurusun
Tek aşkımsın
Tek sevdiğimsin
Kalbimin sahibisin
Mutluluğumsun
Vazgeçemediğimsin
Umutlarımsın
Geleceğimsin
Tek hayalimsin
Esrarengizimsin
Tek düşümsün
Benliğimdesin
Hasretimsin
Aldığım nefesimsin
Yaşam kaynağımsın
Kara sevdamsın
Canımsın
Sen kıyamadığımsın
Uğruna ölebileceğimsin
Sen benim herşeyimsin

Mehmet Baysa

Sen Başkasın

Yüreğime düşün herşeyden başkaydı
Ele avuca sığmıyordu bakışların işte
Damarlarımda dolaşan hep senin sesindi
Hırçınlaştırıyordu kalp atışlarımın ritmini
Benliğimi esir alman dengemi bozuyordu
Bazen saldırganlaşıyor seni kırıyordum
Günlerce kendime cezalar veriyordum
Seni seviyorum deyişin ne kadar güzeldi
İlk kez sevdiğimi hissediyordum işte
Sesin bahar yağmuru gibi yağıyordu
Aşkını ve sevgini aşılıyordu yüreğime
Elimdekileri ne varsa sana adadım
Ekmeğim aşım herşeyim oldun
Sana adadım yüreğimin her zerresi
Bir tek senin sevmeni istedim
Sadece seni sevsin istedim
Kalbim sana aitti başkasını sevemezdi
Zaten hiçbir zaman da sevemezdi
Bütün damarlarım seninle doluydu
Baktığım her yerde sen varsın
Aldığım her nefeste senin kalp atışların
Sen her ne kadar kabul etmesende
Geçen bunca geçen ramana rağmen
Seni hala ilk günkü gibi seviyorsam
Hala bütün düşüncelerimde isen
Bütün özlemlerim sana doğru ise
Bu sana olan sevgimin artmasındandır
Hala toprağın yağmura hasreti gibi
Zifiri karanlığın güneşi özlediği gibi
Hala seni bekliyorsan tutkun yüreğim
Bil ki seni ölümüne sevdiğimdendir

Mehmet Baysa

Sen Geldin

Suskundu bütün bekleyişlerim
Fırtına öncesi sessizlikti sanki
Hiç bir yaprak kıpırdamıyordu
Gönül bahçemin sokaklarında
Güllerim solmuştu yıllar önce
Yapraklarım sararıp dökülmüştü
Dallarım yüz tutmuştu kurumaya
Umutsuzca bir bekleyiştin işte
Ağlayan hüznü bakışlarım vardı
Nasır tutmuştu yüreğimin duvarı
Aynalara gülüşlerim hep viraneydi
Gönül penceresimin camı kırık döküktü
Sisleri dağıtarak sen geldin sonra
Tüm şiddetinle sarıldın gönlüme
Dağıldı bütün bulutlarım birer birer
Savurdun bütün umutsuzluklarımı
Yeşerdi bütün dallarım bakışlarında
Çiçeklerim birbirinden güzel açtı
Meltem rüzgarı esiyor dallarımda
Usulca sarılıyor yapraklarım
Yüreğimi titreten kalp atışlarına

Mehmet Baysa

Sen Gelmedin

Günlerce seni bekledim hasret bahçesinde
Hasret yağmurları o kadar şiddetliydi ki
Bahçemizde artık bir denizimiz oldu
Kapının yanındaki ayçiçeği hatırlıyormusun
Her gün batımında hüzünle denizi seyretti
Yağmurlar kırmızı güller getirdi bahçemize
Sen gelmedin
Sevda şarkılarını söyledim günlerce
Senin sesimi duyup gelmeni istedim
Uzun uzun türküler söyledim yalnızlığımı
Martılar yalnızlığımı sana bildirsin diye
Şiirler yazdım sana yeşil gözlerimle
Mısralarımı sana gönderdim güvercinlerle
Sen gelmedin

Hasret denizinde kürek çektim günlerce
Ümit kayığında bekledim seni çaresizce
Adın yazılı kaldı hasret bahçesinde
Söndü hasret rüzgârından vuslatın yanan mumu
Ebruli akşamlar yerini zifiri karanlıklara bıraktı
Aşıklar bile Sarayburnunu terketti
Sen gelmedin

Nergisler ilkbaharı erken getirdi
Erguvanlar geri geldi yaz ortasında
Erken sonbaharlarda sardunyalar geldi
Kış gelince ömrümün bütün sokaklarına karlar yağdı
Sen gelmedin...

Mehmet Baysa

Sen Gidince

sandım ki
bir daha güneş doğmaz
doğsa da parıldamaz
insanın içini ısıtmaz
sandım ki
aydede artık hiç dışarı çıkmaz
çıkrsa da nur saçmaz
çocuklara masal anlatmaz
bir daha kimseyle konuşmaz
sandım ki
tabiat ana çocuklarına sahip çıkmaz
çiçeklere ırmaklara hayvanlara bakmaz
onları artık bağrına basmaz
ama işte güneş yine doğdu
yine hayatın kaynağı oldu
aydede de çıktı dün gece
tüm sevgisi ve güzelliğiyle
tabiat ana yine çiçek açtı
tüm evlatlarına sahip çıktı
hepsinin gönlünü aldı
hatta bir de yağmur yağdı
artık herşey için geç olsa da
son bir sözüm var sana
hayatı çok iyi öğrettin ya bana
herşey için sağol baba..

Mehmet Baysa

Sen Gidiyorum Diyorsun Ya

Sen gidiyorum diyorsun ya
Mevsimlerim kayboluyor
Birden baharım yok oluyor
Ansızın çiçeklerim soluyor
Bahar yağmurları kesiliyor
Sen gidiyorum diyorsun ya
Yüreğim soğuktan donuyor
Gönlüme erimez karlar yağıyor
Kutup rüzgarı esmeye başlıyor
Bakışlarım buz tutup kalıyor
Sen gidiyorum diyorsun ya
Yüzümü bir ateş çemberi kaplıyor
Yüreğim yangın yerine dönüyor
Kendini bir vahada buluyor
Gönlümün sokakları çöl oluyor
Sen gidiyorum diyorsun ya
Hava birdenbire kararıyor
Kızıl güneş aniden batıyor
Parlayan yıldızlar sönüyor
Sonsuz karanlık başlıyor
Sen gidiyorum diyorsun ya
Kalbim hızla atmaya başlıyor
Kuş olup sana uçmak istiyor
Ruhum bedenimi terk ediyor
Sonsuza dek uyumak istiyor

Mehmet Baysa

Sen Konuşuyordun

Sen konuşuyordun
Kalbime hançer saplanıyordu
Sevgi çiçeğim can çekişiyordu
Yüreğim içim içim ağlıyordu
Sen konuşuyordun
Aramıza dağlar denizler giriyordu
Bakışların benden uzaklaşıyordu
Yüreğin benden sıkılıyordu
Sen konuşuyordun
Tüm baharlar kış oluyordu
Yüreğimin semalarına kar yağıyordu
Gönlümün sokakları buz tutuyordu
Sen konuşuyordun
Bir ateş çemberi yüzümü kaplıyordu
Dünyam karardıkça kararıyordu
Bütün ümitlerim tükeniyordu
Sen konuşuyordun
Sevdamız sözlerinde eriyordu
Damarlarımdaki kan donuyordu
Kalp atışlarım sanki duruyordu

Mehmet Baysa

Sen Olursun

Ne zaman şiir yazmak istesem
Mısralarım sen olursun
Üzüntüden ağlamak istesem
Gözyaşlarım sen olursun
Sevincimden gülmek istesem
Yüzümdeki tebessüm sen olursun

Ne zaman denizin mavisini görmek istesem
Gözlerime düşen sen olursun
Buraları terk etmek istesem
Beni buralara bağlayan sen olursun
Deniz seferlerime çıkmak istesem
Tek yoldaşım sen olursun

Ne zaman denizlere açılmak istesem
Limandaki deniz fenerim sen olursun
Denizlerde fırtınalardan kurtulmak istesem
Sığınacak limanım sen olursun
Sevgisiz kalmış yüreğimi ısıtmak istesem
Yüreğimi ısıtan sen olursun

Ne zaman hasret yağmurlarında ıslanmak istesem
Beni ıslatan yağmurlar sen olursun
Karanlık dünyamdan aydınlığa çıkmak istesem
Güneşim hep sen olursun
Albümlerde bir güzel görmek istesem
Resimlerim sen olursun

Ne zaman şarkı dinlemek istesem
Müziğim sen olursun
Yalnızlığımdan usanıp kurtulmak istesem
Tek dostum sen olursun
Yüreğimdeki sevda ağaçlarını yıkmak istesem
Yaprakları toplayan sen olursun

Ne zaman yeni hayaller kurmak istesem
Hayallerimin içinde sen olursun
Gönlümün kalın kilitlerini kırmak istesem
Kilitlerimi açan sen olursun
Şiir denizimdeki mısralarla boğulmak istesem
Mavimsi yeşil gözlerinle kurtaran sen olursun

Ne zaman sevdami unutmak istesem
Yazdığın mısralarla hatırlatan sen olursun
Yaşamaktan bıkip ölmek istesem
Hayat iksirim sen olursun
Soğuk kış günlerimin bitmesini istesem
Baharımın müjdecisi sen olursun

Ne zaman baharın gelmesini istesem
Gönül bahçemde açan ilk nergis sen olursun
Ne zaman baharın gelmesini istesem

Gönül bahçemde açan ilk nergis sen olursun

Mehmet Baysa

Sen Varsın

Sen varsın gizli düşerimde
Düş artık kirpik uçlarıma
Hayalin sarsın dört yanımı
Yayılsın tenin bedenime
Bir ateş çemberi sarsın tenini
Düşsün dudakların dudaklarıma
Gözlerin gitmesin gözlerimden
Dökülsün saçların buğday tenine
Ellerin aniden düşsün avuç içlerime
Dans edelim gecenin sonsuzluğunda
Bir sen varsın gizli düşerimde
Bir de senin kahve gözlerin.....

Mehmet Baysa

Sen Yoksun

Günler bahar yaprakları gibi
Birer birer yeşerirken gözlerimde
Her güne özlemimle uyanıyorum
Yüreginin affetmesini bekliyorum
Sen yoksun
Binlerce mesaj atıyorum sana
Sevdiğin her şarkıyı ezberledim
Sevdaya bulanmış her şiirde
Sana hasretimi haykırıyorum
Sen yoksun
Ayrılık şarkıları yüreğimi hançerliyor
Sensizliği yüreğimde hissederken
Beni acıdan kurtaracak elini arıyorum
Sen yoksun
Hasret şarkılarını ezberliyorum
Kimini bağırarak kimini fısıldayarak
Karanlığa haykırıyorum hasretini
Sesimi duyarsın diye bekliyorum
Sen yoksun
Senden gelecek bir haberi bekliyorum
Saatler asırlar gibi geliyor geçmiyor
Çalan her telefonu sensin diye açıyorum
Yüreğim deli bir çağlayana dönüşüyor
Senden başkasını duymak istemiyorum
Sen yoksun

Bahar yağmurları ağlıyor ikimiz için
Hem ağlıyor hem siliyor soğukluğu
Kaderimdin hayal oluyorsun şimdi
Sonsuza dek sürsün sevdamız
Dillerden hiç düşmesin aşkımız
Kıymetini bilemedim biliyorum
Bugün resmine baktım albümde
Albüm ağladı ben ağladım
Sen yoksun
Seni düşünmekten yorgun düşmüş bedenimi
Karanlığın kucağına bırakıyorum her gece
Bir an önce sana kavuşsun istiyorum
Uykumdan senin uyandırmanı istiyorum
Her güne senin sesinle başlamak istiyorum
Her gecemi gözlerinin aydınlatmasını bekliyorum
Sen yoksun
Her yağmurla birlikte hasretin de yağıyor
Gönülümün sensiz sokaklarına
Bulutlar yalnızlığımın işareti sanki
Beni ıslatan bahar yağmurları değil ki
Ben senin özleminle sırılsıklam oluyorum
Bahar çiçekleri açıyor birer birer
Sen yoksun
Her istasyon her liman adresim oldu
Bir vapurdan inersin sanıyorum
Her yolcuya sensin diye bakıyorum

Kimsenin uğramadığı kasabalara
Adı duyulmamış köylere gidiyorum
Senden bir iz arıyorum
Sen yoksun
Denizin sonsuz maviliğine umut bağlıyorum
Kıyılarda tüketiyorum bekleyişlerimi
Hep sensiz gemiler geçiyor limanlardan
Gemicilerin hasret türkülerine eşlik ediyorum
Sen yoksun
Gözümde bir tek damla yaş akıyor
Onlar sana aittir sana kalmalıdır
Kimseye söylemiyorum acılarımı
Bekleyişimi kimselere anlatamıyorum
Nice fırtınalar kopuyor yüreğimde
Sığınacak bir liman arıyorum
Yaslanacak bir omuz arıyorum
Ama sen yoksun

Mehmet Baysa

Sen yoktun

Mısralar takvim yaprakları gibi
Birer birer dökülürken şiirlerime
Ben yazdığım bütün şiirlerime
Senin ses olmanı istedim
Sen yoktun
Yıllarca şiirler yazdım yalnızlığımı
Bütün sevda şiirlerini ezberledim
Sevdaya bulanmış her mısrada
Senin adını aradım
Sen yoktun
Özlem şiirlerini ezberledim
Kimini bağıra bağıra kimini fısıldaya fısıldaya
Mısralarda haykırdım hasretimi
Sesimi duyarsın diye bekledim
Sen yoktun
Seni yazmaktan yorgun düşmüş kalemimi
Şiir denizimin kucağına bıraktım her gece
Bir an önce sana olan hasretimi
Dindirecek mısraları yazsın istedim
Sen yoktun
Her yağmurla birlikte
Hasretin de yağardı şiir denizime
Beni ıslatan yağmurlar değildi
Ben senin özleminle ıslanırdım her mevsim
Sen yoktun
Her istasyon her havalimanı adresim oldu
Bir trenden inersin sandım
Uçaktan inen her yolcuya sensin diye baktım
Kimsenin uğramadığı sahillere
Adı duyulmamış limanlara gittim
Senden bir iz aradım
Sen yoktun
Nice fırtınalar koptu şiir denizimde
Mısralarım alabora olduğunda
Sığınacak bir liman aradım
Mısralarımı okuyacak bir ses
İçimi dökecek bir insan aradım
Ama sen yoktun

Mehmet Baysa

Seni Bekleyeceğim

Dışarda kar var,pencerende bekliyorum.
Perden kapalı dışarı ışık sızmiyor, karanlık.
Cebimdeki son sigaramı yaktım
Dükkanlar kapalı alamıyorum
Soğuktan donsam da yüreğimdeki ateş sönmez.
Dostlarım diyor ki boşuna bekleme gelmez.
Aşk çiçeğim solsa bile yine seni bekleyeceğim.
Yüreğime sevdayla doluğun günden beri esirinim.
Seni gördüğüm o günden beri,
Yüreğim nöbet tutar aşk bahçesinde.
Günler bitmeyen uzun bir yıl olsa bile,
Yine seni bekleyeceğim.
Ömür boyu kimseyi sevmek yok sana söz,
Senin dönüşünü bekleyecek bu iki göz,
Yüreğimi alev alev yakıp giden iki göz,
Yüreğim hep acı çekecek olsa bile,
Yine seni bekleyeceğim.

Mehmet Baysa

Seni Bekliyorum

Seni beklemeyi en iyi ben bilirim
Hiç yakınmadım seni beklemekten
Üstelik hiç gelmeme ihtimalin
Yıkılmaz bir duvar gibi dururken
Sana kavuşamama ihtimali
Yüreğimi böylesine acıtırken
Yine de bil ey yar bil ki
Yüreğimi yakan bu acıya inat
Yıllarca bekleyebilirim seni
Sensiz kalmayı taşıyamıyor bedenim
Bu ayrılıklar taş gibi oturuyor yüreğime
Seninle olmanın tadını almışım bir kere
Bundan vazgeçemiyorum işte
Özlemin büyüdükçe büyüyor içimde
Kavuşacağımız günü bekleyerek
Geçiyor bütün günlerim
Mutlaka döneceksin biliyorum
Ama yine de özlüyorum işte
Şimdi yanımda olsan diyorum
Kordon Boyunda yürüsek birlikte
Rüzgar yine saçlarını dalgalandırsa
Denizin maviliğini seyretsek birlikte
Doğum günümü kutlasak yine
Sonra güzelliğinden bahsetsem sana
Şımartsam seni yanakların al al olsa
Kahve gözlerin ışıltılı olsa
Ama yoksun işte
Kordona yine yalnız gideceğim
Ve yine senin gelmeni bekleyeceğim
Sevgilim bu gece bir fırsatını bul
Şiir denizimize bak kokusunu içine çek
Beni hissedeceksin
Ne zaman seni özlesem
Oraya bırakıyorum yüreğimi
Haydi sevgilim gel
Al yüreğimi öyle gel

Mehmet Baysa

Seni Çok Sevdim

Sevgilerin en güzelini vermek için
En güzel düşlerimde yaşatmak için
Ne varsa sana adadım elimdekileri
Sana adadım yüreğimin her zerresini
Yalnızca senin sevmeni istedim
Sen sar istedim yüreğimin her köşesini
Seni gördüm nereye baktıysam
Yeşil gözlerime işledim gözlerini
Yalandan uzak en temiz sevdıyla
Yarınlarımda bir sana yer verdim
Bir tek seni yazdım kaderim diye
Bir tek seni istedim herşeyden çok
Sen yoksan anlamsız dünya anlamsız yaşamak
Sensizliği ölümden bin beter bildim
Her ne kadar kabul etmesende
Gülüyorsam mutluysam bunca çileye inat
Bilirim ki bu senin eserin
Bir tek seninleyken yaşamayı seviyorsam
Sadece seninle iken acıları siliyorsam
Her ne kadar kabul etmesende
Ben seni daha çok seviyorsam
Yeşil gözlerimde baharı yaşıyorsak
Biliyorum ki bu senin eserin
En çok seni özlüyorsam
Bütün düşlerimde seni düşlüyorsam
Karanlık yüreğimi aydınlatıyorsan
Biliyorum ki bu senin eserin
Hiç bir zaman anlatamam
Seni sevmenin tadını
Ve doymaz yüreğim
Doymaz ellerim bedenim seni sevmeye
Bunca sene sonra seviyorsam kendimi
Sen sevdiğin içindir beni
Ve seviyorsam seni
Bana sevmeyi öğrettiğin içindir
Sevebildiğim tek insan sen olduğun içindir
Biliyorum ki
Ne zaman dolsa gözlerim
Sen sileceksin gözyaşlarımı
Ne zaman özlesem seni
Buğulu sesin düşecek kulaklarıma
Ne zaman donsa yüreğim
Sevgin düşecek yüreğimin derinliğine
Benim bildiğim tek gerçek
Hep sen olacaksın
Ve ben

Mehmet Baysa

Seni Düşünüyorum

Ne zaman seni düşünsem
Seninle ilk tanıştığımız günler geliyor aklıma
Sevdan yüreğime işliyor bir ilkbahar günü
Biz bahar kokan yeşil gözlerimde el ele
Şehirlerden İstanbul aylardan haziran
Renk renk çiçekler açıyor tüm bahçelerde
Mis kokan yemyeşil bir istanbul düşünüyorum
Ne zaman seni düşünsem
Eski günleri seninle yeniden yaşıyoruz
Seni köşebaşında beklediğim günler geliyor aklıma
Gözlerimin gözlerinle buluştuğu anı düşünüyorum
Yanına utandığım için gelemediğimi hatırlıyorum
Kabul etmezsin diye hislerimi sakladığımı
Sana aşkımı ilan edemediğimi anımsıyorum
Ne zaman seni düşünsem
Doğum gününü seninle birlikte kutluyoruz
Bizim şarkılarımız çalıyor bütün radyolarda
Bana yazdığın şiiri okuyorsun buğulu sesinle
Bir sevda yangını başlıyor yüreklerimizde
Alevlerimiz gökyüzüne kadar yükseliyor
Ne zaman seni düşünsem
Seninle baharı yaşıyoruz birlikte anlıyormusun
En güzel kahveyi senin gözlerinden içiyorum
En eski şarabı içerim ellerinden kadeh kadeh
Bir sevgi köprüsü kuruyoruz yüreklerimizde
Dans ederiz kahve gözlerinin sonsuzluğunda
Ne zaman seni düşünsem
Kara gölgeler giriyor yüreklerimizin arasına
Havanın bedbahtlığı ve dolaşan kara bulutlar
Yalnızlığımın ve sensizliğimin habercisi sanki
Aramıza yalanlar iftiralar giriyor birer birer
Gitgide mesafe koyup uzaklaşıyorsun benden
Ne zaman hava puslanıp kara gölgeler görünse
Artık hiç bir şey kâr etmez bunu biliyorum
Ne sevgi, ne aşk, ne saygı, ne de şiirlerimiz
Ne zaman seni düşünsem
Senin bana geri döneceğin günü bekliyorum
Yüreğinin her zerresine sevgim dolmalı yine
Güneşi davet ediyorum sensiz karanlığıma
Buğulu hasretini bitir de gel artık sevgilim
Sana aşkımın büyüsünü yaşıyorum her gün
Karşımda esrarengiz ve gizemli hayalin
Hep sana sesleniyorum duyuyor musun
Ne zaman yüreğimi avuç içlerine bıraksam
Haydi sevgilim gel sevgimi yüreğine al da öyle gel

Mehmet Baysa

Seni Hatırlıyorum

Ne zaman Sarayburnundaki çay bahçesine gitsem
Seninle burada çay içtiğimiz günler geliyor aklıma
Güzelliğın gözlerime düşüyor bir kış günü
Yine gemiler geçiyor boğazdan
Biz deniz kokan çay bahçesinde göz göze
Şehirlerden İstanbul aylardan şubat
Lapa lapa kar yağıyor boğazın sularına
Yine karlar altında bembeyaz bir istanbul düşünüyorum
Ne zaman Haydarpaşa garına gitsem
Eski günleri seninle yeniden yaşıyoruz
Ne zaman anadoludan bir tren gelse
Vagonlarında hep seni arıyorum anlıyormusun
Her gelen trenden senin inmeni istiyorum
Trenden inen yolcular hep sen olmalısın
Seni getirmeyen makinisti raylara bağlayasım geliyor
Ne zaman Kadıköy iskelesine bir gemi demir atsa
Yine senin gemiyle geldiğini düşünüyorum
Bu seni getirmeyen gemileri batırmak geliyor içimden
Bu geminin kaptanını denize atasım geliyor
Ve çaresiz kaldığım bu limanda
Denizin mavi sularında hep senin gözlerini görüyorum
Ne zaman Atatürk havalimanına gitsem
Uçaktan inen yolcuların yüzlerine bakıyorum
Baktığım her yolcunun yüzünde seni görüyorum
İnen her yolcuya sensin diye sesleniyorum
Ne zaman havalimanından bir uçak havalansa
İçinde sen varsın diye el sallıyorum
Uçak hızla gökyüzünde süzülüyor
Sonra bulutlar,lapa lapa yağın kar giriyor aramıza
Gitgide büyüyor uzaklığın ne zaman bir uçak havalansa
Ne zaman Sarayburnuna gitsem
Çay bahçesindeki boş sandalyeler
Yalnızlığımın ve sensizliğimin habercisi sanki
Artık hiç bir şey kâr etmez biliyorum
Ne deniz, ne gemi, ne uçak, ne de tren
Ne zaman denizin çılgın dalgalarını seyretsem
Gözlerindeki mavi bakışları görüyorum
Denizin çılgın dalgalarının seni aldığıını hatırlıyorum
Çılgın dalgalar arasındaki çaresiz çıgıllıklarını,kayboluşunu
Mavi bakışların hatırlatıyor bana
Bir sonun belirtilerini yaşıyorum yeniden
Karşımda çılgın bir deniz
Hep sana sesleniyorum duyuyor musun
Ne zaman Sarayburnunda oturup denizi seyretsem

Mehmet Baysa

Seni Özlüyorum

Ben hiç böyle özlememiştim
Yılların hasreti var yüreğimde
Sıcacık bir merhaba diyecektin
Başını usulca omuzuma koyacaktın
Başka bir tek kelime etmeyecektin
Işıklar sönecek hava kararacaktı
Kahve gözlerin yüreğimi aydınlatacaktı
Zaman duracak güneş doğmayacaktı
Uzun saçlarını okşayacaktım
Gözlerin gözlerime gözlerime akacaktı
Kalplerimiz kendiliğinden duracaktı
Ben hiç böyle özlememiştim
Yılların hasreti var yüreğimde
Baharı birlikte yaşaycaktık seninle
Bahar kokan yeşil gözlerimde
Kırmızı güller takacaktım saçlarına
Bu bizim hayallerimizin korkusu
Bitmek tükenmek bilmeyen özlemimiz
Bu güzel ve muhteşem salı günü
Gönül postama gelen mektuplar
Yüreğime yüreğime sokulur nağmelerin
Ben hiç böyle özlememiştim
Yılların hasreti var yüreğimde
Bu senin buğulu sesin gibisi yoktur
Yüreğim yorgun ve bitkindir
Saat sabahın beşidir
Kulaklarımda çınlıyor sesin
Bana sesleniyor nağmelerin
Bu senin gözlerin gibisi yoktur
Yüreğimin derinliğine kadar sokulur
Şevgi köprüsü kurar yüreklerimizde
Özlettin kendini yıllar boyunca
Sırılsıklam ıslanırdım her mevsim
Senin hasret yağmurlarında
Şiir denizimde kafiyeler coşacaktı
Bana bir şiir okuyacaktın
Küşkün sevgililer barışacaktı
Buğulu sesin taa anadoludan duyulacaktı
Sana papatyalardan taç yapacaktım
Gönül sarayımda taht kuracaktın
Yakana kırmızı güller takacaktım
Büyülü ormandā elimi tutacaktın
Gözlerindeki şiir denizimi seyredecektim
Gözlerin gözlerimden gitmeyecekti
Mısralarım şiir denizimi dolduracaktı
Sevdamız dillerden düşmeyecekti
Seni gören görmeyen herkes
Yüreğimde yarattığım seni görecekti
Ben hiç böyle sevmemiştim
Gönlüme girdin ve kaçtın..
Geri dön...
Kabulümsün...

Mehmet Baysa

Seni Sevdiğim İçin

Bu kadar sene yüreğim seni beklediyse
Hiç kimseyi hayalin kadar bile sevmemişse
Bıkmadan usanmadan kaderim diye yazmışsa
Yüreğim senden vazgeçemiyorsa
Bilmelisin ki seni çok sevdiğimdendir

Sana olan sevgim azalmıyorsa
Sevdan hergün çoğalarak büyüyorsa
Yüreğimdeki yangın hiç sönmüyorsa
Yüreğim senden vazgeçemiyorsa
Bilmelisin ki seni çok sevdiğimdendir

Yüreğimdeki bütün acılara inat
Bütün ezilmişliklere haksızlıklara
Güçsüz bedenim göğüs geriyorsa
Yüreğim senden vazgeçemiyorsa
Bilmelisin ki seni çok sevdiğimdendir

Sana adadıysam yüreğimin her zerresini
Sen sar istiyorsam yüreğimin her köşesini
En güzel düşlerimde yaşatıyorsam seni
Yüreğim senden vazgeçemiyorsa
Bilmelisin ki seni çok sevdiğimdendir

Ses çıkarmıyorsam vurduğun prangalara
Razı olduysam attığın demir kafese
Katlanıyorsam buğulu sesinin hasretine
Yüreğim senden vazgeçemiyorsa
Bilmelisin ki seni çok sevdiğimdendir

Yüreğim senin sevginle doluysa
Sensiz hayatı ölüm biliyorsa
Sensiz yüreğim gülmüyorsa
Yüreğim senden vazgeçemiyorsa
Bilmelisin ki seni çok sevdiğimdendir

Yüreğim ilk kez böyle seviyorsa
Bedenim sadece seni sarmak istiyorsa
Sevdan bütün benliğimi sarmışsa
Yüreğim senden vazgeçemiyorsa
Bilmelisin ki seni çok sevdiğimdendir

İşte sana verdiğim en büyük söz
Senden başkasını görmeyecek bu iki göz
Senden başkasını sevmeyecek bu yürek
Seni tanıdığımдан beri tek sen varsın
Bundan sonra da tek sen olacaksın
Ve senin kahve bakışlarını bekleyen
Bahar dolu gözlerim ve ben

Mehmet Baysa

Seni Sevdim

Ben seni mavi ile yeşilin
Buluştuğu yerde sevdim.
Sümbül kokulu baharda
Seni olduğun gibi sevdim.
Benim olmayacağını
Bile bile seni sevdim.
Uzak iklimlerde yanan
Kor yüreğimde sevdim.
Aldığım her nefeste
Seninle yaşamayı sevdim.
Ben seni sevgilerin en güzelini
Vermek için sevdim..

Mehmet Baysa

Seni Seviyordum

Senden ayrı kaldığım günlerden birinde
Sıcak sonbaharın bir eylül akşamında
Seni ve senli günleri anımsattı şarkımız
Onca zamana rağmen unutamadığımdın işte
İnsan hergün hatırlar mı aynı buğulu sesi

Seni seviyordum ama sen anlamıyordun
Sesini duyar gibiydim denizin karşı kıyısından
Denizi aşarak yankılanması ve kulağıma düşüşü
Sen inanmıyordun ama herkesten başkaydı işte
Güldüğün zaman nutkum tutulurdu sanki
Donup kalırdım farkında olmadan saatlerce
Sesin ve gülüşün ne kadar da güzeldi
Ben seni seviyordum sen affetmiyordun
Yüreğime sığmıyordu senin sevgin
Kalbim sanki uçup sana gelmek istiyordu
Bir kuş gibi çırpınıp duruyordu işte
Sonra geri dönüyordu sevgin çoğalarak
Buğulu sesini duyduğumda herşeyi unutuyordum
Herşeyi unutuşum oluyordun zaman duruyordu
Birlikte dinlediğimiz şarkılara ses oluyordun
Günler geçiyor ve sana sevgim büyüyordu
Mevsimler değişiyor ve bana sevgin azalıyordu
Herşeye rağmen birlikteliğimiz sürüyordu
Cesurduk
Sevdiğimiz renk siyahtı içtiğimiz de hep kahveydi
Yeşildi yaşadığımız bütün baharlar
Ben seni seviyordum sen ise affetmiyordun
Sevinçlerim oluyordun her zaman sen bilmiyordun
Sonra herhangi biri oldum senin için
Bütün sevgin bittikten sonra
Yağmurlar yağdı sıcak Ağustos günleri
Derken bir gün yeniden gördüm seni
Duruşun bana inat sanki hiç ayrılmamış gibiydik
Hiçbirşey umurunda değildi sanki yine aynıydın
Kalbimi acıttın her zamanki gibi
Değiştin sanıyordum ve sen yine bilmiyordun
Şimdi sana anlatsam bilmediğin bütün gerçekleri
Neye yarar ki yada boşver bilme en iyisi

Mehmet Baysa

Seni Unutuyorum

Gitgide unutuyorum seni
Usul usul yavaş yavaş unutuyorum
Gün geçtikçe azalıyor sevgim
Hergün biraz daha artıyor unutkanlığım
Bir zamanlar seni bu kadar çok seven
Benden nefret ediyor
Gitgide uzaklaşıyorum senden
Aynaya her baktığımda
Gözlerini dudaklarını kaşlarını bakışlarını
Yüzünün bütün hatlarını bir bir unutuyorum
Gölgenin düştüğü bu aynayı kırdıkça
Gitgide çirkinleşiyor bütün güzelliğin
Çirkinliğin arttıkça seni daha da unutuyorum
Sahte gülüşlerini bakışlarını sesini güzelliğini
Beni sevmeyen o acımasız yüreğini
Bir bir unutuyorum kırık aynaya baktıkça
Sarayburnunda elele dolaştığımız günleri
Kadıköy iskelesindeki çaresiz bekleyişlerimi
Haydarpaşa garında trenden her inişinde
Özlemle trenden inip bana koşarak sarılışını
Atatürk havalimanında uçaktan iner inmez
Beni arayan o güzel bakışlarını
Birer birer unutuyorum
Seni unuttukça yalnızlığım artıyor
Kadehleri tek başıma kaldırıyor
İçki kadehimin dibinde kalan
Tortudan farkın olmadığını görüyorum
İçki masasında meze haline dönüştüğünü düşünüyor
Sonra bir bir kırıyorum seni hatırlatan bu kadehleri
Yine kafiyeleri tutuşmuş bir şiir denizi düşünüyorum
Şana ait mısraların hepsini yakasım geliyor
Önce bakışlarımız unutacak birbirini
Sonra da gözlerimiz
Resmine her çizgi atışımda
Dağlar denizler şehirler giriyor aramıza
Gitgide uzaklaşıyorsun benden
Seni tamamen unuttuğumda
Seni hiç hatırlamadığım bir güne uyanacağım
Ve... ve yine şiir denizimdeki mısralara
Yeşil gözlerimle sesleneceğim
Duyuyormusun.....

Mehmet Baysa

Seni Yazıyorum

Şiirler dize dize dökülürken şiir denizime
Ben yeşil gözlerimle yazardım seni
Başkalarına yazamazdım mısralarımı
Onlar sana ait duygulardı sana yazmalıydım
Güzelliğin düştü gözlerime
Gözlerime işledim gözlerini
Şiirlerin en güzelini yazmak için
En güzel düşlerimde yazdım seni
Bütün mısralarımı sana adadım
Yalnızca sana yazmak istedim sevgimi
Sevgim sana aitti kimselere yazamazdım
Senin okumanı istedim yüreğimdeki sevgimi
Şiirler dize dize dökülürken şiir denizime
Kalemimin hep seni yazmasını istedim
Yazdığım her mısrada senden bir iz vardı
Onlar seni anlatıyordu dize dize
Bir tek seni yazdım kaderim diye
Mısralarımda hep seni anlatmak istedim
Senin olmadığın mısraların bir anlamı yoktu
Sensiz kalan bütün şiirler kafiyesizdi
Şiir denizimde hala senin mısraların varsa
Bir tek seni düşünürken yazmayı seviyorsam
Seninle olan düşlerimde susmuyorsa şair yüreğim
Biliyorum ki bu senin eserin
Asla anlatamam seni yazmanın verdiği hazı
Ve susmayan yüreğimdeki hasret şiirlerini
Gözlerindeki ebruli kafiyelerin
Mısralarıma nasıl döküldüğünü anlatamam
Doymaz kalemim seni yazmaya
Bunca sene sonra hala yazıyorsam seni
Bil ki şiirlerimdeki en güzel mısralar sensin
Hala masmavi bir deniz düşünüyorum gözlerinde
Biliyorum ki
Ne zaman mısralarım anlamını yitirse
Senin gözlerin düşecek yüreğime
Benim bildiğim tek gerçek
Sen olacaksın hep mısralarımda
Ve... ve benim yeşil gözlerim

Mehmet Baysa

Seninle

Seninle kurdum hayallerimi
Umut ekdim yarınlarıma
Varlığında topladım yıldızlarımı
Taç yaptım saçlarına
Seninle bahar oldu bakışlarım
Yaprak açtı kuruyan dallarım
Bütün çiçeklerim açtı
Meltem rüzgarları ile birlikte
Seninle yaktım sevda ateşimi
Dokunuşların büyüledi tenimi
Sen çözdün mabedimin sırrını
Nefes kesen çığlıklarımızda

Mehmet Baysa

Seninle Yaşıyorum

En büyük aşkı yaşıyorum seninle
Yüreğimde senin kalp atışların
Gönlümün sokaklarında gizemli bakışın
Gizli mabedimde teninin sıcaklığı
Yüreğimi seninle dolduruyorum
Seninle alıyorum tüm nefeslerimi
İşliyorum seni yüreğimin her zerresine
Bir de... Bir de senin kahve gözlerini

Mehmet Baysa

Senmiydin

Beni ıssız okyanuslara götüren
Umursamadan sensizliğe terkeden
Seher vakti yüreğime giren mavi düş
Sen miydin
Dizelerimin susmayan coşkusu
Mısralarımdaki ebruli kafiyeleri
Acımasızca yakan kızıl alev
Sen miydin
Atatürk Havaalanında, Haydarpaşada
Haremde ve Kadıköy İskelesinde
Hayalini kurarak beklediğim
Sen miydin
Dizelere yazamadığım tek şiirim
Hayalimdeki orkide bahçesinin
Gizemli orkidesi
Sen miydin

Mehmet Baysa

Sensin

Gecelerimin yıldızısın
Gündüzlerimin güneşisin
Umudum yarınlarımsın
Düşlerim hayallerimsin
Tek aşkım sevdiğimsin
Dinlediğim tek şarkısın
Hasretle beklediğimsin
Mevsimlerimin baharısın
Gönlümün surlarını yıkansın
Arzuladığım istediğimsin
Özel mabedime girensin
Benim tek mutluluğumsun

Mehmet Baysa

Sensiz Olmaz

Zincirlere vurdum yüreğimi
Senden başkasını sevmesin diye
Gözlerini işledim gözlerime
Senden başkasını görmesin diye
Adını kazıdım zihnimin yollarına
Senden başkasını düşünmesin diye
Söndürdüm gönlümün fenerlerini
Senden başkası aydınlatmasın diye
Kapattım sevda kapılarımı
Senden başkası girmesin diye
Yüreğime yazdım sevdanı
Senden başkası okumasın diye
Ölüm yasağı koydum kendime
Senin için öleyim diye
Sildim hafızamdan bütün dünyayı
Senden başkasını özlemeyeyim diye
Durdurdum bütün mevsimleri
Seninle hep baharı yaşayayım diye
Hapsettim seni gönül mabedime
Hiç bir zaman gidemeyesin diye

Mehmet Baysa

Sensizim

Ne zaman sensizliği düşünsem
Gökyüzünde bulutlar çarpışıyor
Güneş birden kayboluyor
Havada yağmur kokusu
Ben yine sensizim bilemezsin
Ne zaman sensizliği düşünsem
Ağaç dalları birbiriyle öpüşüyor
Yapraklar birden sararıyor
Bahçelerde sonbahar kokusu
Ben yine sensizim bilemezsin
Ne zaman sensizliği düşünsem
Radyoda şarkılar birbirine giriyor
Frekanslar birden karışıyor
Kulaklarımda buğulu sesin
Ben yine sensizim bilemezsin
Ne zaman sensizliği düşünsem
Şiir denizimde çılgın dalgalar
Mısralarım birden alabora oluyor
Özlemin düşüyor dizelerime
Ben yine sensizim bilemezsin

Mehmet Baysa

Sessiz Mabed

Artık mutlu olmak vakti gelmişse aşktan
Mabedime girmen gerekir gizliden
Hiç kimse yokmuş gibi sessizce gir
Yanan bütün mumları bir bir söndür
Mabedimdeki bütün hüzünleri dağıt
Üzerimize çöken kara bulutları unut
Biçare gönlümün tek sevdasıdır bu
Hicranlı hayatımın son bekleyişidir bu
Bitir artık nafil sessiz bekleyişlerimi
Mabedime sessizce gir ve kapat kapılarını
Hep seni bekliyorum bitmez özlemim
Seni sevmekten vazgeçmiyor yüreğim
GEL GEL DE BOZ MABEDİMİN SESSİZLİĞİNİ

Mehmet Baysa

Sevda Treni

Sevda treniyle ilk yolculuğa çıktığımda
Senin son durağım olacağını bilemedim
Ben sevda treninin her istasyonunda
Karşıma çıkarsın diye bekledim
Sen gelmedin
Vardığım her istasyona senin adını yazdım
Benim oradan geçtiğimi bilmeni istedim
İlan tahtalarına sevda treni
Kayıp yolcusunu arıyor diye yazdım
Sen gelmedin
Trenin her duraktan hareketinden sonra
Sen gelip göreceksin diye
Bütün vagonları mavîye boyayıp
Üzerine seni sevdiğimi yazdım
Sen gelmedin
Her istasyondan ayrıldıktan sonra
İlk gece kompartımanıma çekilip
Senin kulağına fısıldayacağım
Aşk şiirlerini ezberledim
Sen gelmedin
Günler haftaları kovaladı
Haftalar ayları
Aylar yılları
Yıllar ise benim ömrümü kovaladı
Sen gelmedin
Sevda treni senin olduğun durakta durmuştu
Durmuydu ama
Ne tren eski treni
Ne makinist eski makinistti
Ne de sevda trenindeki ben eski bendim
Gelmıştin ama sen de eski sen değildin
Sen yine gelmedin
Sevda treni
senden ve benden habersiz
sessizce
usulca
Yavaş
Yavaş
Senin olduğun istasyonda durmuştu
Durmuydu ama
Ne sevda trenindeki ben eski bendim
Ne de istasyondaki sen eski sen
Gelmıştin ya ama o sen değildin
Sen gelmedin
Sen yine gelmedin

10.04.2006

Mehmet Baysa

Sevda Yüklü Kalemim

Sevda yüklü kalemimden
Dökülen mısralar
Sensin
Sen doldurursun dörtlüklerimi
Ve ben
Yazarım kafiyelerce...
Her mevsim senin adını taşır
Filizlenir...
Ve yaprak açarım yeşillerce...
Baharlarla dallarıma düşersin
Renk renk çiçeklerce...
Seninle örtünür mevsimlerim
Yemyeşil baharlarca...
Yarınlarımda Seni görürüm
Sen olmasan ölürüm
Sana esir düştüm
Tutuklandım mahpuslarca...
Aklımın yolları hep sana çıkar
Bakışlarım hep Seni
Bekler gözlercesine...
Yaşam kaynağım Sensin
Nabızlarım Seninle atar
Seninle nefes alırım
Kanımdasın damarlarca...
Şimdi sen yoksun
Ben de yokum aslında
Senin yokluğunda...
Sevda yüklü kalemimde
Bir sen varsın
Ve ben özlemlerce...

Mehmet Baysa

Sevdaya Tutulmaya Gör

Bir kere sevdaya tutulmaya gör
Baktığın her yerde onun hayali
Duyduğun her ses onun sesi
Hep ona çıkar yüreğinin yolları
Aldığın her nefeste vardır o
Bir an bile bırakmaz artık seni
Bir kere sevdaya tutulmaya gör
Tüm güzellikleri onda keşfedersin
Mısralar yetmez onu yazmaya
Bir tek onu sevmek istersin
Sadece onun elini tutmak
Bir tek onun sevmesini istersin
Bir kere sevdaya tutulmaya gör
Elinde ne varsa ona adarsın
En iyinin hep onda olsun istersin
Tenini bir tek o sarsın istersin
Bütün dokunuşları o yapsın istersin
Gönül sarayının gizli mabedinde

Mehmet Baysa

Severmiydim Seni

Ben sana esen bir rüzgarım
Bazen sana yağan yağmurum
Sokağında yeni açan bir çiçegim
Yürüdüğün yolları hiç düşündün mü
Sessiz akşamlarda dışarıya baktın mı
Hissedip göremedigin benim işte
Hasretinle yandığım geceleri bilir misin
Ne vardı benden bu kadar uzak olacak
Seni sen olmasan sever miydim ey güseller güseli
Sen olmasan gönül bahçemdeki nergisler yaşarmıydı
Bu karanlıkta ağlamasam sever miydim
Sevgimiz peşinde koşar mıydım sen olmasan
Seni bu kadar tatlı olmasan severmiydim
İste okyanusları getireyim kuruyan dudaklarına
İste yüreğimi vereyim nefesimi paylaşayım
Sen olmasan devam eder miydim yaşamaya
Verdiğin ümit olmasa;
Yıllara,dalgalara fırtınalara inat
Severmiydim seni

Mehmet Baysa

Sevgi Yağmuru

Yüreklere sevgi yağıyordu
Hava alabildiğine sıcaktı
Bütün yürekler yanıyordu
Sıcak nefes aldirmiyordu
Şiir denizim kurumuştı
Hava yaktıkça yakıyordu
Güneş gökyüzünü kaplıyordu
Aydınlık gözlerimizi alıyordu
Bahar gelmeden kaybolmuştu
Kimse ne yapacağını bilmiyordu
Yüreklere sevgi yağıyordu
Hava alabildiğine sıcaktı
Görmemiştım hiç böylesini
Aylardan haziranın başıydı
Bahar bir türlü gelmemiştı
Bir gülümsemen yetecekti
Gözlerim yemyeşil olacaktı
Sıra sıra papatyalar açacaktı
Yüreğın yüreğimi sevecekti
Kahve gözlerin gözlerimde dans edecekti
Umursamaz hücrelerin birden çözülecekti
Yüreklere sevgi yağıyordu
Hava alabildiğine sıcaktı
Görmemiştım hiç böylesini
Bir sevgi köprüsü kurulacaktı
Duracaktı Marmaranın çılgın dalgaları
Yüreğinin bütün hücreleri çözülecekti
Kalbinin en derinliğine sevgim akacaktı
Sevdamız çağlayana dönüşecekti
Yudum yudum içecektim gözlerindeki kahveyi
Fincanımda kırk yılın hatırı olacaktı
Ellerin avuç içlerime kendiliğinden düşecekti
Beraber seyredecektik Marmaranın martılarını
Umursayışların sevgiye dönüşecekti
Yeşil gözlerimde aniden bahar gelecekti
Bahar yağmurları son defa yağacaktı
Sabahı olmayan sıcak bir Haziran akşamı

Mehmet Baysa

Sevmedim mi

Sen sev dedin de ben sevmedim mi
Yüreğimi bırakmadım mı avuç içlerine
Bir tek senin sevmeni istemedim mi
Senin kalbinle beraber atsın demedim mi
Sen bak dedin de ben bakmadım mı
Yeşil gözlerinle bana bak dedin de
Bir tek kahve gözlerine bakmadım mı
Kahve gözlerini işlemedim mi gözlerime
Sen dört mevsim bahar istedin de
Baharı yaşamadık mı yeşil gözlerimde
Gönlün sevda bahçesi olmadı mı
Renk renk çiçeklerin açmadı mı
Sen özle dedin de özlemedim mi
Hasret çekmedim mi yıllar boyunca
Gözümde tütmedin mi aylarca
Sana özlem şiirleri yazmadım mı
Sen sev dedin de ben sevmedim mi
Sevgin yüreğime dolup taşmadı mı
En güzel hayallerimde sen olmadın mı
Gizli mabedime bir tek seni almadım mı

Mehmet Baysa

Sevmek Nedir Bilirmisin?

Sen sevmek nedir bilirmisin
Gördüğün her kahverengi gözde
onun gözlerini görmeyi
Kahverengi sulara kapılmayı
Sevdiğini düşünerek
Geceler boyu uykusuz kalmayı
Mehtabı seyrederken oturup ağlamayı
Sen soğuktan donmuş yüreklerde
Yanan kor ateşleri bilirmisin.
Gökyüzündeki yıldızları
Papatya falına bakar gibi saymayı bilirmisin.
Ah papatya ne olurdu
Bir yaprağın daha olsaydı
Bak işte senin yüzünden sevmiyor beni
Vahşice esen rüzgarın sesini dinlesem
Acaba senden bir haber verirmi uzaklardan
Ama o da papatya gibi zalim
Anlamıyor benim delice sevdiğimi
Ben de onu dost sanmış derdimi anlatmıştım
Artık tek dostum kaldı
O da yalnızlığım
Artık yalnızlığıma dost gözüyle bakıyorum.
Sen sevmek nedir bilirmisin
Papatya yaprakları arasında
Vahşice esen umut rüzgarını bilirmisin

Mehmet Baysa

Sevmiyorum Vedaları

Sevmiyorum vedaları kavuşmaları severim ben. Seninle peşin peşin konuşalım. Eğer bir gün benden sıkılırsan ayrılmak istersen bana sakın hissettirme. Ayrılık mesajları, ayrılık mektupları ve ayrılık notları gönderme. Bana hep aşıkmişsin hep seviyormuşsun gibi davran. Eğer gideceksen bana hiçbirşey söylemeden sessizce ve habersizce git. Çünkü ben sevmiyorum vedaları, kavuşmaları severim ben. Senden haber alamayınca ilk bulduğumuz yere gideyim. Seni saatlerce orada bekleyeyim. Aradan iki üç gün geçtikten sonra iyice meraklanayım. Sonra en yakın arkadaşlarına sorayım. Nerede haberiniz var mı diye. Günlerce seni sorup soruşturayım işte. Ama hiç benden ayrıldığını bilmeyeyim. Bilmeyeyim ki yüreğimdeki sevgin azalmasın. Hep döneceğin günü bekleyeyim özlemlerle beni anlıyormusun?

Eğer bir gün dönmeye karar verirken sakın sürpriz yapma. Sürprizleri sevmiyorum. Seni karşılamayı isterim. Sana aşkı ilk ilan ettiğimde yaptığımız gibi. Bizim şarkımız çalmalı, kahve gözlerin bahar dolu gözlerime düştüğünde; ellerin de avuç içlerime düşmeli ve başını usulca omuzuma yaslamalısın. Yavaş yavaş esen meltem rüzgarı saçlarını dalgalandırmalı beni anlıyormusun. Sonra sıkı sıkı sarılmalı ve özlem gidermeliyiz. Bana yazdığın şiiri göz uçlarımız birbirine değdiği anda başlamalıyız karşılıklı okumaya. Ayrı kaldığımız günleri hiç düşünmemeliyiz. İlk günkü gibi sevgi dolu olmalı yüreklerimiz. Heyecandan tir tir titremeli bedenlerimiz. Yine senin şerefine güneşi davet etmeliyim yalnız gecelerime. Buğulu hasretinin bitişi döndüğün gün olmalı. İlk buluşmamız gibi olmalı kavuşmamız. Sevmiyorum vedaları, kavuşmaları seviyorum ben.

Mehmet Baysa

Son Karar

Yokluğunda özlemimle bütün mevsimleri bahar yaptım da
Bir sana özletemedim kendimi seni özlediğim gibi
Karanlıkta güneş kurakta yağmur gibi bekledim seni
Sen ise sebepsiz isyanlar çıkardın yüreğinde
Yasaklar koydun yüreğini zincirlere vurdun
Aramıza duvarlar ördün aşılmaz mesafeler koydun
Şimdi ne yapıyorsun diye sakın sorma
Sen özle dedin de ben özlemedim mi
Sen varken korkmazdım puslu havalarda
Karanlık akşamlarda içimdeki tusunamilerde
Sen varken hasret çekmezdim tren istasyonlarında
Sen varken üzülmezdim ayrılan aşıklara
Sen varken böyle korkmazdım titremezdim
Küçük çocuklar gibi suçsuzdum oysa
Her zaman damarlarındaki kan gibi sadıktım sana
Sen varken korkmazdım aynalara bakmaya
Hiç ürkütmezdi gülümseyen bakışlarım
Şimdi soruyorum sana söylemişsin bana
Adı kara sevda ise yaşadıklarımın
Sen sev dedin de ben sevmedim mi
Bütün korkularına siper oldum olmadı
Bütün mevsimleri bahar yaptım olmadı
Aşk olup gizli mabedine girdim olmadı
Sevdim olmadı taptım olmadı özledim olmadı
Yüreğimin en güzel yerine seni aldım olmadı
İlgisiz kaldım olmadı ilgi gösterdim olmadı
Elimde ne varsa sana adadım olmadı
Sen ne istedin de ben vermedim ki
Artık ben pes ediyorum biliyormusun
Sevdamızın biletini istediğin gibi kes
İstersen yüreğinin en özel yerine al yine
Sonsuza dek mutlu olalım birlikte
Hayatımın en özel insanı ol
Birlikte büyütelim sevdamızı
Senin bakışlarınla seyredelim dünyayı
Yüreğimle umutlar serpiştirelim yarınlarımıza
Yüreğinden çıkaracaksan beni eğer
Unutma ki ardında ağlayan bir çift göz
Paramparça olmuş bir yürek bırakacaksın
Ama hayır hayır sen burada kalacaksın
Ben gideceğim buralardan
Bu sevdayı sonsuza dek sen koruyacaksın
Her zaman seni izleyeceğim çok yakınlarından
Hissedeceksin ama asla göremeyeceksin
Buraları terkettiğin anda bir yangın başlayacak
Dört bir yanını saracak kızıl alevler
İmdat seslerini herkes duyacak ama
Kimselere anlatamayacaksın bu yangının öyküsünü
Son çare benim yüreğimin serinliğini isteyeceksin
Ama ulaşamayacaksın tüm aramalarına rağmen
Çünkü...çünkü ben de atacağım kendimi o yangına
Mutlu günlerimizdeki birbirimize verdiğimiz söz gibi

Biz ölüme beraber gitmeye söz vermedik mi
Şimdi son söz senin
İstersen mutluluğu seçeceksin
İstersen mutsuzluğu seçeceksin
SON KARAR SENİN

Mehmet Baysa

Sonsuz Sevda

Ne zaman bahar dolu gözlerime baksan
Seninle tanıştığımız günler geliyor aklıma
Büyük bir yangın başlıyor yüreklerimizde
Yine bir gökkuşağı oluşuyor gökyüzünde
Biz kurduğun çilingir sofrasında göz göze
Şehirlerden İstanbul mevsimlerden bahar
Sevda yağmurları yağıyor yüreklerimize
Yine ölümsüz sevdamızı düşünüyorum
Ne zaman kahve gözlerine baksam
En güzeli görüyorum anlıyormusun
Ne zaman yüreğinin derinliğine girsem
Kalplerimiz aynı anda atıyor biliyormusun
En güzel keşifleri yapıyorum gözlerinde
Sevdamızı kazıyorum bütün hayallerime
Sensiz bir anım bile geçsin istemiyorum
Sensiz geçen zamanı durdurasım geliyor
Ne zaman bahar yeşili gözlerime baksan
Gökyüzünde oluşan renk renk gökkuşağı
Sonsuza dek sürecek sevdamızın habercisi sanki
Artık hiç bir şey sevdamızı bitiremez biliyorum
Ne yalan, ne kıskançlık, ne ayrılık, ne de ölüm
Ne zaman yüreğinin en derinliğine girsem
Yüreğinde yaktığım sevda ateşini görüyorum
Sevda ateşimizde ısındığımızı hatırlıyorum
Birlikte çarpan kalplerimizi ilan-ı aşkımızı
Yüreklerimizdeki yangın hatırlatıyor bana
Sonsuz sevdamızı yaşıyorum yeniden
İçimde sana tutkun cesur yüreğim
Hep senin için yanıyor anlıyormusun
Ne zaman yüreğinde yüreğimi ısıtsam

Mehmet Baysa

Söz Sende

Önce yeşil gözlerim düşecek gözlerine
Bütün mevsimleri bahar göreceksin
Sevgim saracak yüreğinin her zerresini
Yepyeni bir ben yaratacaksın yüreğinde
En güzeli göreceksin ona baktıkça
Her anında beni düşüneceksin
Bütün düşlerinde ben olacağım
Bu oluşum tamamlandığında
Önce gözlerimiz sevecek birbirini
Sonra da parmak uçlarımız
Yüreklerimiz de birbirini sevdiğinde
Bir elmanın iki yarısı olacağız
Aynı şeyleri aynı anda hissedeceğiz
Ey sevgilim
Bunları yaşamadık mı biz?
Biliyorum kolay değil
Güzel olan zor olanı başarmak değil mi?
Söz sende.....?

Mehmet Baysa

Tutku

Gün geçtikçe tutkum artıyor sana
Hiçbir tutku bu kadar güzel olamaz
Yanımda olmadığın zamanlar
Özlemin çığ gibi büyüyor içimde
En büyük tutkum oluyorsun
Yalnız içimde bir korku var
Sana bağlanmaktan değil
Bana kapılmaktan korkuyorum
Bir gün ansızın ölmekten
Bana olan büyük tutkunla seni
Yapayalnız bırakmaktan korkuyorum
İlk kez tutkunun korkusu içindeyim
Şimdi çirkinliğimde bulduğun güzellikler
Sevdiğinde en güzeli göreceksin bende
Yüreğinde bana olan sevginin tutkusuyla
Yepyeni bir ben yaratacağın yüreğinde
Seninle bir bütünün iki yarısı gibiyiz
Gün geçtikçe bütün haline geliyoruz
Gözlerimdeki tutkuyu gören herkes
Yüreğimde yarattığım seni görüyor
Saatlerce kahve gözlerini seyrediyorum
Gözlerindeki şiir denizimde kayboluyor
Günlerce aylarca sana şiirler yazıyorum
Gözlerinde yaptığım tutkulu keşifleri
Benden başka hiç kimse bilemez artık
Korkunç bir yangın başladı yüreklerimizde
Alevlerimiz gökyüzüne kadar yükseliyor
Hiç bir yağmur bu ateşi söndüremez artık
Bu yangın hiç bir zaman sönmeyecek
Önce yüreklerimiz sevdi birbirini
Sonra gözlerimiz ve özlemlerimiz
Bu sevda tutkuya dönüştüğünde
En güzel ben olacağım yüreğinde
Bütün tutkularında ben olacağım
Bir de benim bahar yeşili gözlerim

Mehmet Baysa

Var mısın

Aşk şarabını aynı kadehten içmedik mi
Nefes nefese birlikte kalmadık mı
Benim gözlerimle bakmadık mı mevsimlere
Senin gözlerinle en güzel kahveyi içmedik mi
Birlikte göğüs germedik mi zorluklara
Zamanı birlikte durdurmadık mı
En güzel hayalleri beraber kurmadık mı
Aynı bedende tek can olmadık mı
Kalplerimiz birlikte atmadı mı
Mutluluktan beraber uçmadık mı
Yıldızlara birlikte yürümedik mi
Söz vermedik mi birlikte ölmeye
Şimdi sevgilim ölüm vakti
Konuştuğumuz yerde
Aşkımızın yıldönümünde
Saatler gece yarısını gösterdiğinde
Ellerimiz birbirine kelepçeli
Varmısın maviliğe uçmaya
Sen gelmesende
Ben orda olacağım
Ve içimdeki senle çıkacağım
Bu sonsuz mavi yolculuğa

Mehmet Baysa

Varmısın

Dönüyorum artık memleketime
Sarılacağım kahverengi toprağıma
Dalacağım gözündeki kahve deryalara
Karar verdim kendi toprağıımı işlemeye
Geliyorum en güzel çiçekleri büyötmeye
Şiir denizimdeki ebrulü mısralarımda
Gökyüzündeki mavi taçları sana takmaya
Gözlerimdeki yeşil baharı getirmeye
Var mısın
Deniz fenerleri arasına sevgi köprüsü kurmaya
Var mısın bu köprüden el ele tutuşup geçmeye
Yeşil gözlerimde geç gelen baharı yaşamaya
Var mısın gönöl mahsenimdeki mısralara ses olmaya

Mehmet Baysa

Vazgeçemiyorum

Ne zaman vazgeçmek istesem
Gül topluyor yüreğim
Çoğalarak geri dönüyorsun
Kalp ağrısı oluyorsun
Ne zaman vazgeçmek istesem
Kahve gözlerin düşüyor yüreğime
Seni gördüğüm zamanlar
Kırmızı güller birden açıyor
Ne zaman vazgeçmek istesem
Orkide bahçesinde
Sevda yelleri estikçe esiyor
Aldığım nefes oluyorsun
Ne zaman vazgeçmek istesem
Özlemin birden yağıyor
Islandıkça ıslanıyor
Sensizlik üşütüyor yüreğimi

Mehmet Baysa

Ya Sen Ya da Sen

Hani bir yerlerde birisinin varlığını hissedersin ve bir gün mutlaka gelip seni bulacağını bilirsin ya. Dünyada bir tek onun varlığına odaklanır ve onu beklersin ya. Sen o insandın işte. Seni ilk zamanlar sadece uzaktan seyrediyordum. Sonra bir gün sana selam vermek geldi içimden. Ancak bir kere de olsa selamımı almıyordun. Bir taraftan burnu havada kendini beğenmiş ne olacak diyordum. Diğer taraftan da aferin sana herkesin selamına karşılık verilmez doğru yapıyorsun diyordum kendi kendime. Sen bu olmalısın diyordum. İlk zamanlar senin bana merhaba diyeceğin günün umudunu bir tek gün bile kaybetmedim, her güne Belki de bugün bana merhaba diyecek diye başlıyordum. Umutlarımın yok olmaya başladığı günlerde senin selamın geldi. Heyecandan ne yapacağımı şaşırılmışım. Sevgi ve aşk gibi kavramlara inanmayan ben durduğum yerde duramıyordum. Seni ilk tanıdığım an yıllardır beklediğim o insan olduğunu anladım. Güya şaşırılmıyordum ama şaşırıldım. O güne kadar yoktun ama hep bendeydin. Şimdi burada, çok yakınımıdaydın. Günler geçtikçe sana alışıyordum. Seni görmediğim her günüm kabus dolu geçiyordu. Yine böyle bir gündü seni çok özlemiştim. İlk kez sana olan duygularımı yazıya döküyordum. Bir taraftan da sana olan özlemimi ve hislerimin sebebinin düşünüyordum. Bir insanı bu kadar özlemek ve düşünmek normal ötesiydi. Bu duygular sevgiden başka birşey olamazdı. Hem de yüzünü görmediğim ve sesini duymadığım bir zamanlar hayalini sevdiğim insanın kendisi ile yüzleşmek korkutuyordu beni. Bu yüzleşmenin gerçekleşmesini istemiyordum aslında. Seni hep uzaktan sevecek ve yüreğimde yaşatacaktım. Belki de hislerimi hiç bir zaman sana söylemeyecektim. Belki sen hissedecektin ama sana asla açılmıyordum. Bu arada seni tanıyınca kadar hiç sevmediğimi ve gerçek sevgiyi sende bulduğumu kendi kendime itiraf ediyordum. Sesini ilk duyduğumda büyülenmişim sanki. Yalnız burada kendime verdiğim sözü tutamamış ve sana açılmışım. Bu yaptığım hatanın geri dönülmez sonuçları olacağını bilemezdim. Sana olan sevgime karşılık vermen adeta başımı döndürmüştü. Artık hiç bir şey umurumda değildi. Benim için bir tek sen vardın artık. Boşlukta savrulduğumuzu düşünen bile olmuştu. Ama bunun böyle olmadığı gün geçtikçe en iyi şekilde ortaya çıktı. Ben seni ilk gördüğüm gibi seviyorum, ya sen? Ne kadar istesem de kendimi tutamıyorum, saklayamıyorum. Seninle konuşurken yüreğimin atışlarına engel olamıyorum. Ölecek gibi oluyorum. Ne zaman rıhtımdan boğazı seyreteyim, karşı kıyıda uzun saçlarınla süzülürsün. Dalgalanır saçların. Bana yaklaştıkça kahverengi gözlerin yüreğime yüreğime sokulur. Peki sen niye konuşmuyorsun? Ben sende gördüğüm güzellikleri sana yakışan güzel kelimelerle anlatmaya çalışıyorum. Ben konuştuğumda konuşuyorum. Sana karşı hislerimi durdurmuyorum, yüreğimi susturmuyorum. Değişiyorum senin karşısında, güçsüzleşiyorum. Çünkü ben yüreğimdeki alevi seninle yaktım. İçimi titreten soğuklarda rıhtımda seni düşlerken, martıların boğazın üzerinde uçuşunu tek başıma seninle izledim. Şimdi istiyorum ki sen de teslim ol sevgiye. Sök at soğuklukları içinden, serbest bırak yüreğini ve beni takip et. Bırak beynine özlemim girsin. Senin için ben olayım. Sevgi olup kalbine dolayım yeniden, kan olup damarlarında dolaşayım. Sevgim sarsın yüreğinin her zerresini. Al yüreğimi yüreğine çözülsün buz tutan hücrelerin. Ben seni hala yüreğimde dolu dolu yaşıyorum. Şimdi ya beni ömür boyu sevgisizliğe bırakcağın ya da yeniden dünyanın en mutlu çifti olacağız. Benim için ya sen ya da sen varsın. Öyleyse... Söz sende...

Mehmet Baysa

Yağardın

Ben sevda şiirleri yazarken
Sen dize dize yağardın
Gözlerindeki şiir denizime
Yağardın ama nerelerde
Bir bakardım uçsuz bucaksız okyanuslarda
Deniz kokan mısralarla yağardın
Bazen sonsuzluğa uzanan ıssız çöllerde
Kum fırtınasına dönüşen mısralarla yağardın
Kimi zaman da vahşi kayalıklarda
Fırtına gibi mısralarla yağardın
Bir de buğday tarlalarında
Boram boram toprak kokan mısralarla yağardın
Hele o yüreğimdeki yangınlarda
Mısralar alevlenmiş kafiyelerle yağardı
Yağardın ama ne zaman
Soğuk kış gecelerimde
Buz gibi donmuş mısralarla yağardın
Sıcak yaz günlerimde
Güneşten yanmış mısralarla yağardın
Sonbaharda kışın habercisi gibiydi mısralar
Sararmış yapraklarla yağardın
Ben alışmışım kalemimle senin her halini yazmaya
Bahar gelirken nergis olup yağardın
Baharın gelişini müjdelerdin bana
Ebruli akşamlarda
Seni yeşil gözlerimle yazardım
Dize dize

Mehmet Baysa

Yar

Seni bu kadar çok sevmesem
Yıkılıp düşmezdim yar
Bekleyişim olmazdın
Bu şehrin tren istasyonlarında
Herkesi sana benzetmezdim
Hayalin düşmezdi gözlerime

Seni bu kadar çok sevmesem
Ezilip sürünmezdim yar
Şarkıları sesinden dinlemezdim
Dünyaya sırt çevirmezdim yar
Bunca yıl sonra yüreğime
Yüreğime düşmezdin yar
Seni bu kadar çok sevmesem
Umutlarım yarınlarım olmazdın
Tüm mevsimler bahar olmazdı
Esmezdi meltem rüzgarları
Esir düşmezdim gönül mahseninde
Tutulmazdım kahve bakışlarında
Seni bu kadar çok sevmesem
Benliğimi sarmazdın yar
Tüm güzellikleri sende görmezdim
Gökkuşuğu oluşmazdı gökyüzünde
El ele beraber geçmezdik altından
En güzel şarabı içmezdin elimden
Seni bu kadar çok sevmesem
Şensiz kaldığım şehrin sokaklarında
Üşümezdim Ağustos sıcağında
Titremezdim irkilmezdim yalnızlıktan
Korkmazdım martıların uçmasından
Ağlamazdım yüreğimin derinliğinde
Seni bu kadar çok sevmesem
Aylarca peşinden koşmazdım
Aldırmazdım çekip gitmelerine
Yokluğun umurumda olmazdı
Şimdi sana soruyorum yar
Ellerin ne zaman düşecek avuçlarıma

Mehmet Baysa

Yazamadığım Tek Şiirimsin

Kaçamıyorum senin kahverengi gözlerinden
Her attığım adım beni geriye götürüyor,
Kurşun bakışlarından kaçamıyorum
Ölmüşüm sanki sensiz yaşamıyorum.
Seni tanımak sanki mısralarıma anahtar
Bu kalem mısralarında hep seni yazmak ister.
Hiç kimse anlamasın mısralarımda senin olduğunu
Şair ruhumu senin kahverengi gözlerinde bulduğumu
Kimse bilemez ki senin gözlerinde gördüğüm şiirleri.
Sen benim yazamadığım tek şiirimsin
Seni cümlelerle yazmaya kıyamam ben
Sen benim içinde kaybolduğum şiir denizimsin
Israrla baktığım gözlerde bulamadığım sevincimsin
Sen yolumu kaybettiğimde bana yol gösterensin
Sen benim yazamadığım tek şiirimsin...

Mehmet Baysa

Yokluğun

Yokluğunda yüregim yangın yeri
Gönlümün bütün sokakları virane
Karanlıklar altında gizli mabedim
Acıların en büyüğü senin yokluğun
Şiir denizimde esen hırçın fırtına
Kafiyelerim yanıyor alevler içinde
Nakaratlarım birbirine küsmüşler
Sana hasret mısralarımın dörtlüklerinde

Mehmet Baysa

Yüregim Yola Çıktı

Yüregim yola çıktı
Sana doğru geliyor sessizce
Yürekler susmuş gözler susmuş
Yolumda mayın tarlaları var
Ama ben hala acemice seven yüreğimle
Sana doğru gelmekteyim
Senin gözlerindeki şiir denizinde
Hala şiir yazmaktan vazgeçemiyorsa kalemim
Sana doğru gelmeye hala devam ediyorsa
Bu yüreğim bil ki seni sevdiğindendir
Yüreğime yerleştirdim seni yanına da ölümü
İkiniz de gerçeksiniz ikiniz de canlı
Ve seni yaşamak istiyorum gözlerinde
Ölümsüzce yaşamak istiyorum yüreğinde
Çünkü ben seni yaşıyorum yüreğimde
Yüregim yola çıktı
Sana doğru geliyor sessizce
Mayın tarlalarından habersiz acemice

Mehmet Baysa

Zifiri Akşamların Gizemi Olur Sevda

Vurursun yalnızlığını açık denizlere
Yelken açarsın yeni sevdalara
Dönersin her akşam umutsuz bakışınla
Zifiri karanlıktaki sevda bahçeme
Girerim sevdaya hasret yüreğine
Aşk olup içini kıpır kıpır yapmaya
Sevgimi kazırım kırık kalbine
Zifiri akşamların karanlığında
Sevdaya bularım gizemli yüreğini
Ayıramazsın benden güzel bakışlarını
Baktığın herde görürsün benim gölgemi
Zifiri akşamlar sanırsın bana yalnızlığını
Sevdam her gün biraz daha yakar yüreğini
Aşkın için yeniden kurarsın dünyayı
Sevmeye başlarsın hasreti yalnızlığı
Yalnızlık sevdası olur gecelerin gizemi
Hep karanlık olmasını ister yüreğin
Kaçarsın aydınlığın kalabalığından
Tutku olur uzun gecelerdeki yalnızlığın
İstemezsin bitmesini zifiri karanlığın
Kimseye anlatamazsın gizemli sevdanı
Korkarsın büyüünün bozulmasını
Gizlersin yüreğinin derinliğindeki
Unutulmaz gizeminin zifiri akşamlarını

Mehmet Baysa

Zümrütü Anka'nın Gizemi Nergis'in Umut Sevinci

Cemreler düşer her bahar öncesi
Suya susamış kızgın topraklara
Yaşama küsmüş yeşil doğanın
Yetişir imdatına Zümrüt-ü Anka
Hayat verir ölmeye yüz tutmuş
Baharın habercisi nergisin köklerine
Yeşerir bahçelerde umut sevinci
Nergisin yeşil yaprakları arasında
Sevda olur bütün gönüllerde
Aşıkların umut sevinci birer birer
Her bahar öncesi düşer gönül bahçesine
Nergisin sevinci Zümrüt-ü Ankanın gizemiyle
Sevdalar fırtına gibi savrulur
Baharın gelişini müjdelercesine
Aşka susamış kızgın yüreklere
Nergis olur taşınır Zümrüt-ü Ankanın gizemi
Umut olup yeşerir tüm sevda çiçekleri
Sevgiye aşka hasret kızgın topraklarda
Nerede bir umut bir sevinç çığığı duyulsa
Nergisin umut sevinci düşer Zümrüt-ü Ankanın gizemiyle

Mehmet Baysa